

AARHUS UNIVERSITET

Vi er bedre til at snakke internt end på tværs.

Læs side 16

UNIVERS

#1

1. mar. 2010

Dit UNivers

Du sidder med første udgave af din nye universitetsavis, *UNivers*.

UNivers betyder blandt andet altomfattende, og det er dén meget store ambition, redaktionen har med den nye avis.

UNivers skulle gerne være for alle og være med til at samle hele Aarhus Universitet – ikke blot de ni hovedområder, men også de mange vidt forskellige grupper af mennesker, der har deres hverdag på universitetet.

Derfor vil du i den nye avis også se artikler, der i særlig grad henvender sig til de studerende, til forskerne eller til det tekniske og administrative personale, og som noget nyt også særlige sider til de internationale ansatte og studerende.

Men du vil også se historier, der går på tværs og binder sammen – og opleve en debat, der gerne skulle give dig lyst til at mene noget og lyst til at blande dig.

Men selvom vi nu er klar med det første nummer af den nye avis, vil vi meget gerne løbende gøre den endnu bedre – for at kunne lave præcis den avis, du har brug for. Så drop os en mail på univers@au.dk eller send en sms til 2338 2221, når du har ideer eller kommentarer.

Vi glæder os til at høre fra dig.

Med venlig hilsen

Redaktionen

Er de andre sådan?

Hvad tænker vi egentlig om hinanden på universitetet? *UNivers* har taget temperaturen på nogle udbredte AU-fordomme.

SIDE 11, 12 OG 13

Foto: Lars Kruse/AU-foto

Fire AU-forskere bragede i sidste uge igennem med epokegørende nyt om livet i havbunden.

HELT ELEKTRISK

LÆS SIDE 6

AU siger nej til ekstra fyringsløn

Ledelsen på AU afviste et tillidsmands-ønske om en ekstra lønkomensation til de 61 afskedigede. Pengene blev i stedet brugt til at fyre så få som muligt, forklarer universitetets direktør, Jørgen Jørgensen.

Af Kristian Serge Skov-Larsen

ksl@adm.au.dk

Når de mange fyrede på Københavns Universitet (KU) i løbet af 2010 lukker deres kontordøre for sidste gang, kan de tage en komensation på to måneders løn, ud over hvad overenskomsten kræver, med sig ud i ledigheden.

Et tilsvarende ekstraplaster på fyringssåret har Aarhus Universitet valgt ikke at uddele til de 61 medarbejdere fra Danmarks Pædagogiske Universitetsskole (DPU) og Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet (DJF), som er blevet fyret siden nytår. Pengene er i stedet brugt til at holde antallet af fyringer på et absolut minimum, forklarer universitetets direktør, Jørgen Jørgensen.

– Vi fandt forlods 15 millioner kroner centralt, som vi lagde ind i budgettet for at holde underskuddet nede. Derefter har vi brugt yderligere 15 millioner fra rektoratets pulje på at kompensere de nye hovedområder. De skal fra i år betale fuldt bidrag til fællesadministrationen efter fusionen, og pengene er brugt på at gøre overgangen mindre brat. Vi har simpelthen valgt en anden model end København, forklarer han.

Tillidsfolk er skuffede

Den manglende ekstra komensation splittede AU's hovedsamarbejdsudvalg, som er det udvalg, hvor ledelse og medarbejderrepræsentanter mødes til forhandling om f.eks. fyringer. Her måtte man for

første gang i en større sag helt opgive at få enderne til at mødes og gå fra hinanden uden en løsning, forklarer det akademiske personales fællestillidsmand, Finn Folkmann.

– Vi fremsatte ønsket om, at medarbejderne her burde have samme komensation som på KU, men inden vi overhovedet nåede at realitetsforhandle, blev muligheden afvist sammen med ideen om evt. at bruge fratrædelsesordninger til at begrænse afskedigelserne. Det er da ærlig talt lidt skuffende, at vi ikke kunne forbedre vilkårene bare en lille smule, siger han.

Men er det ikke vigtigt, at så få som muligt bliver fyret?

– Det er det selvfølgelig. Men vi oplevede slet ikke, at vi havde nogen form for indflydelse på, hvordan fyringerne skulle foregå. Vi vil meget gerne spille med og indgå i en forhandling. I stedet følte vi, at vi ikke blev inddraget overhovedet, siger Finn Folkmann.

Ikke det rigtige at gøre med pengene

Hvor meget den københavnske

ordning ville have kostet på Aarhus Universitet, afhænger selvsagt af den enkelte medarbejders løn, men hvis de afskedigede medarbejdere i gennemsnit tjener 35.000 om måneden, svarer det til en engangsudgift for universitetet på omkring 4,2 millioner kroner. Et beløb, der skal sammenholdes med, at DPU og DJF regner med at forbedre det årlige resultat med 75 til 80 millioner kr., når besparelserne er fuldt indfaset.

Alligevel mener universitetsdirektør Jørgen Jørgensen, at det var en rigtig beslutning.

– Det er altid ubehageligt at afskedige. Derfor handler det også om, at så få som muligt bliver ramt, og at vi samtidig bruger midler på at hjælpe og vejlede dem, vi må sige farvel til, videre i et nyt job. Vores personale- og uddannelsespolitik må sikre, at alle ansatte får de fornødne kompetencer til at bestride job på AU – eller i givet fald uden for universitetet. En passiv check til en medarbejder på vej ud ad døren mener jeg ikke er den rigtige måde at bruge universitetets penge på, siger han.

Læs mere **SIDE 3**

New India Study Centre

With the focus on contemporary India, a new centre has been set up at the Department of History and Area Studies. The Contemporary India Study Centre Aarhus (CISCA) will be working alongside three Indian universities, two Indian organisations and others to coordinate teaching programmes about India.

The Indian Ambassador in Denmark, Shri Yogesh K. Gupta, attended the opening ceremony and gave a lecture on "India's Role in Europe".

Foto: Lars Kruse/AU-foto

Sensational discovery

To their great surprise, a team of researchers at Aarhus University have discovered that bacteria on the seabed have electrical links to each other spanning distances which are sometimes more than 20,000 times their own length. Using a shared electrical network, these bacteria make substances which are spread wide apart react with each other, thereby generating electricity that the bacteria can use. Put simply, you could say that some of these bacteria do the job of "eating" for the whole community down on the seabed, while others higher up do the "breathing".

International Evening

Af Tina Skogstad Lee
tlee@adm.au.dk

More than 200 people signed up for the International Evening held on Wednesday 24th February. The event was hosted by the Aarhus University International Club, and was a chance for international as well as Danish employees at the university to network across nationalities and fields of work. UNivers attended the event, and asked three of the international employees about the challenges and surprises of working abroad.

Foto: Roar Lava Paaske/AU-foto

Name:
Nuria Gonzalez Bofill
Position:
PhD scholar, Århus Hospital
Nationality:
Spanish
In DK since:
2004

Foto: Roar Lava Paaske/AU-foto

Name:
Sanford Gaines
Position:
Professor, Aarhus School of Business, Aarhus University, Department of Business Law
Nationality:
American
In DK since:
2009

Foto: Roar Lava Paaske/AU-foto

Name:
Elena Bouzinova
Position:
PhD scholar, Århus University Hospital Risskov
Nationality:
Russian
In DK since:
1999

What has been your biggest challenge as an international employee in Denmark?
To learn Danish! And to get in contact with Danes. You are nice people, but I think cultural differences make it difficult to meet on common ground. After I learned Danish it was much easier to socialise, though.

What is the biggest difference between working here and in Spain?
It's easier to do research in Denmark because doing a PhD is a full-time position here. In Spain you need an extra job to pay the bills.

What advice would you give to a newcomer?
Try to learn Danish as soon as possible, and join the international community to meet people.

What is the biggest difference between working here and in the United States?
The biggest difference on a day-to-day basis is that there is much more collaboration here, and more collegiate spirit. In the U.S. people do their own thing. There is no community feeling.

What has been your biggest challenge as an international employee in Denmark?
It was hard and confusing in the beginning to understand how things work here. I had a lot of help from the university, but they can't cover

everything. For instance, the instructions on telephone answering machines are in Danish. And I had to get help to set up a bank account and an e-box (an electronic mailbox service).

Tell me about your most surprising work experience. What surprised me the most when I first came here was your examination system – the oral examination with an external examiner. That was completely new to me. In the U.S. we only have one oral exam – on the final stage of a PhD.

What is the biggest difference between working here and in Russia?
After the collapse of the Soviet Union the standard of scientific work changed dramatically. In Denmark I found a very high standard – the way it should be.

What has been your biggest challenge as an international employee in Denmark?
The language. But it's not a problem any more. For me, with my background and culture, it has been an easy transition. People here are very helpful – if you have problems you can just get help.

What advice would you give to a newcomer?
Don't be afraid to be open. Get out there and learn to understand the Danish mentality. Then everything will be much easier.

UNivers

Udgives af Aarhus Universitet.
UNivers udkommer hver 2. mandag i semester månederne.

Den nyeste udgave af UNivers kan findes i standere overalt på universitetet.

Næste nummer udkommer 15. mar.
Deadline for indlæg 8. mar. kl. 10.

Fredrik Nielsens Vej 5, bygning 1448
8000 Århus C
T: 8942 2334
E: univers@au.dk
W: www.au.dk/univers

Annoncer: dgmedia 7027 1155
Tryk: Hornslet Avistryk
ISSN: 1604-1607

Redaktionen

Bjerg Tullinius
Ansv. redaktør
T: 8942 2449
E: btu@adm.au.dk

Hans Plauborg
Journalist
T: 8942 2334 / M: 2899 2234
E: hhp@adm.au.dk

Helge Hollesen
Journalist
T: 8942 2332 / M: 6020 2708
E: hho@adm.au.dk

Kristian Serge Skov-Larsen
Journalist
T: 8942 2480 / M: 2338 2221
E: ksl@adm.au.dk

Ida Hammerich Nielson
Journalist
T: 8942 1981 / M: 6020 2626
E: ihn@adm.au.dk

Tina Skogstad Lee
Journalistpraktikant
T: 8942 2487
E: tlee@adm.au.dk

Louise Debois
Studenterskribent
M: 3082 3007
E: ldn@adm.au.dk

Astrid Hellerup Madsen
Studenterskribent
M: 2096 6855
E: ahm@adm.au.dk

Lars Kruse
Fotograf
T: 8942 2347
E: lk@adm.au.dk

Roar Lava Paaske
Fotografelev
T: 8942 2347
E: rlp@adm.au.dk

U-days på universitetet

Nysgerrige gymnasieelever fra hele landet indtager universitetet fra torsdag den 4. til lørdag den 6. marts for at høre mere om deres drømmeuddannelse. De er inviteret til u-days – det årlige åbent hus-arrangement på uddannelsesstederne i Århus. De unge bliver vist rundt på universitetet og får en chance for at opleve studiemiljøet tæt på. Deltagerne kan også få en snak med nuværende studerende, og der vil være smagsprøver på forelæsninger.

Første ph.d. fra Foulum

25-årige Ye Yang blev den 15. februar den første ph.d.-uddannede fra forskerskolen SAFE på Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet. Her forsvarede hun sin afhandling om mulige genetiske effekter af miljøvariationer. Efter de tre år i Foulum tager Ye Yang nu til Canada, hvor hun har fået en postdoc ved University of Ottawa.

En svær dag

Aarhus Universitet har netop fyret i alt 61 medarbejdere fordelt med 51 på Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet og 10 på Danmarks Pædagogiske Universitetsskole. *UNivers* har talt med to af de tillidsfolk, der har været tættest på processen.

Af Kristian Serge Skov-Larsen

ksl@adm.au.dk

– Stemningen bliver altid meget hektisk nervøs, den dag fyringerne er varslet til. Man ser kolleger gå forbi ned til chefen til den frygtede samtale og tænker, om man selv bliver den næste.

Christian Hestbæk er tillidsmand for det tekniske og administrative personale på Danmarks Pædagogiske Universitetsskole (DPU), og han forklarer, at stemningen, ikke overraskende, var utrolig trykket, den dag det blev meldt ud, hvem der ikke mere skulle arbejde på universitetet.

– Mange, især de, der selv føler, at

de har været i farezonen, har efterfølgende et stort behov for at snakke. Hvordan er det gået på vores afdeling, hvad er der sket for de andre? Nogle af dem, der bliver afskediget, vælger at gå direkte hjem, mens andre også bliver for at snakke med kollegerne. I det hele taget er det en meget ubehagelig dag, siger han.

Fik besked i en konvolut

På Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet (DJF) var stemningen nærmest værst, inden der blev sat navne på, hvem der skulle afskediges. Det forklarer Jens Lodal, som er tillidsmand for det videnskabelige personale på DJF's forskningscenter

i Sorgenfri. Hans afdeling bliver helt nedlagt som konsekvens af besparelserne, og mens nogle medarbejdere er blevet tilbudt nyt job 110 km væk på DJF's afdeling i Slagelse, har 12 ansatte fået sagt deres stilling op.

– Det var en stor overraskelse, at så mange skulle fyres. Det var mere end halvdelen af vores afdeling alt i alt, og den dag vi skulle have besked, fik vi alle sammen klokken ni en konvolut med en seddel, hvor der stod, om vi skulle fyres eller i stedet blev tilbudt flytning. Vi havde selv valgt, at processen skulle foregå sådan, og det hjalp faktisk gevaldigt på stemningen, at der kom en afklaring. Så vidste vi alle sammen,

Foto: Lars Kruse/AU-foto

Jens Lodal er tillidsmand for det videnskabelige personale på DJF's forskningscenter i Sorgenfri. Sammen med bl.a. laborantillidsmanden Sarah Adams, var han helt tæt på processen omkring afskedigelser på centeret.

hvad vi skulle. Men det er da en barsk situation, siger han.

Kort tid til alternativer

Både på DJF og DPU har alle afskedigede været til en samtale med deres nærmeste chef, hvor de har fået en konkret begrundelse for, hvorfor det lige blev dem, der blev prikket.

Men i modsætning til Jens Lodal

synes Christian Hestbæk på DPU, at processen omkring afskedigelserne gik lidt for stærkt.

– Alt i alt har det taget tre uger, fra vi tillidsfolk første gang blev involveret i processen, til de konkrete medarbejdere blev afskediget. Det har betydet, at der har været meget kort tid til at afsøge alternative muligheder, og det er jeg da selvfølgelig ærgerlig over, siger han. ■

Nedskæringer på trods af vækst

Hvorfor skal nogle afdelinger på et universitet med voksende budgetter egentlig skære ned? Både rektor og universitetsdirektøren forstår, at det kan være vanskeligt at forstå – ikke mindst for de berørte medarbejdere.

Af Kristian Serge Skov-Larsen

ksl@adm.au.dk

– Det er en rigtig vanskelig kommunikationsopgave, fordi det er så svært at forklare ordentligt.

Aarhus Universitets rektor, Lauritz B. Holm-Nielsen forstår godt, hvorfor nogle medarbejdere har svært ved at se, hvorfor der skal skæres ned.

– På den ene side har vi aldrig modtaget så mange penge, som vi gør nu – også i år vokser AU's budget med en kvart milliard. På den anden side er der afdelinger, der bliver ramt af flere besparelser. De skal bidrage mere til fællesskabet på Aarhus Universitet efter fusionen, og

samtidig kræves der større studieeffektivitet fra samfundets side. Sidst, men ikke mindst er der adgang til færre basisforskningsmidler, samtidig med at de konkurrenceudsatte midler er ujævnt fordelt i forhold til den samlede forskningsindsats. Derfor vokser nogle enheder på universitetet, mens andre må skære ned, siger han og forklarer, at mange af de nye ekstra midler er bundet til f.eks. flere ph.d.-studerende, renoveringer af laboratorier eller konkrete forskningsprojekter.

Kvalificeret ansættelsesstop

Netop fordi nogle enheder vokser, mens andre må skære ned, har universitetet indført et såkaldt

”kvalificeret ansættelsesstop”. Det betyder, at ingen stilling må besættes uden en vurdering af, om nogle af de afskedigede medarbejdere kan overtage den. Derudover skal alle stillinger på universitetet opslås internt, og afskedigede medarbejdere, som søger en anden stilling på AU, har ret til en jobsamtale.

– Det er ikke i orden, at man hellere vil slå en stilling op eksternt, fordi det er nemmere. I hvert enkelt tilfælde skal det begrundes, hvorfor vi ikke kan bruge én af vores egne afskedigede medarbejdere i den pågældende stilling. Men det er klart, at der er situationer, hvor det på grund af de rent faglige kvalifikationer, der kræves, ikke giver mening

at lede efter en medarbejder internt, forklarer Universitetsdirektør Jørgen Jørgensen.

Stadig dobbeltadministration

Når Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet og Danmarks Pædagogiske Universitetsskole bliver så hårdt ramt netop i år, er det bl.a., fordi de i lighed med Handelshøjskolen og Danmarks Miljøundersøgelser for første gang siden fusionerne i 2007 skal betale fuldt bidrag til fællesadministration – og det, selvom den proces, der dengang blev sat i gang for at sikre, at en opgave kun bliver løst ét sted i universitetets administration, stadig ikke er helt tilendebragt.

Både rektor og universitetsdirektøren mener dog, at universitetet er i fuld gang med at høste effektiviseringsgevinsterne af fusionen – skønt flere på de nye hovedområder siger til *UNivers*, at de endnu ikke oplever, at fællesadministrationen løfter dem for opgaver.

Har man været god nok til at forklare, hvad hovedområderne får for pengene i den fælles administration?

– Der er jeg jo tilbøjelig til at sige nej. For vi er blevet spurgt om det ofte, og vi har også prøvet at forklare det. Men så længe spørgsmålet bliver ved med at komme op, er det nok et tegn på, at vi ikke forklarer det godt nok. Det har vi skrevet os bag øret til fremtiden, siger Jørgen Jørgensen. ■

Hos os behøver du ikke at have spidse albuer – det er nok at være skarp

Bliv graduate i Danske Bank-koncernen

Danske Graduate er for dig, der skal i gang med karrieren efter studiet. Vi søger nyuddannede fra forskellige uddannelsesretninger til to udviklingsforløb, der begge starter den 1. september. Som graduate bliver du ansat i et fast job og følger en personlig udviklingsplan. Du får masser af praktisk erfaring og deltager i kurser og aktiviteter, der styrker din profil og giver dig et godt netværk.

Danske Graduate – Group Programme

Få et bredt kendskab til Danske Bank-koncernen i et udviklingsforløb på 12 måneder. Du får et konkret job i et af vores forretningsområder og kommer rundt på ophold i andre afdelinger. Vi søger kandidater inden for bl.a. forretningsudvikling, økonomi, HR og revision.

Søg senest den 15. marts.

Danske Graduate – Development & IT

Vil du være med til at sætte nye standarder inden for it? Følg et forløb på 21 måneder med både uddannelse og konkrete projekter hos en af Danmarks største it-arbejdspladser. Vi søger kandidater til tre retninger: it-udvikling, test management og forretningsudvikling.

Søg senest den 30. april.

www.danskebank.com/danskegraduate

Danske Bank-koncernen har over 20.000 medarbejdere fordelt på en række brands og afdelinger i Danmark, Norge, Sverige, Irland, Nordirland, Finland og Baltikum.

Danske Bank

Ny minister for videnskab

Efter over otte år på posten takkede Helge Sander den 23. februar af som videnskabsminister i forbindelse med Lars Løkke Rasmussens store regeringsrokade. Ny minister er Charlotte Sahl-Madsen, der kommer fra en stilling som formand for Danfoss Universe på Als. Hun har tidligere været udviklingschef i LEGO og direktør for Glasmuseet Ebeltoft. Den nye videnskabsminister har desuden en lille tilknytning til Aarhus Universitet, da hun her studerende jura i et enkelt semester tilbage i 1985.

Foto: Søren Hytting

750 kg kage på Statsbiblioteket

Den 11. februar i Statsbibliotekets kantine blev 750 kg hjemmebag kørt i stilling til årets kagedag. Da kagebuffeten åbnede kl. 11.30, snoede køen af studerende sig uden om de to tagselvborde og helt ned i bunden af kanten. Kamilla Dalsgaard, der læser molekylær biologi, fik mest muligt ud af den mindste tallerken, som kostede 20 kr:

- Jeg har udviklet en teknik, hvor de mest fedtede kager fungerer som klister til at holde andre kager fast.

Kantinen har brugt 120 mandetimer på at bage dagens 67 kagevarianter.

Foto: Roar Lova Poske/AU-foto

Lyset er altafgørende, når fotograf Rógvi Johansen tager billeder af kostbare oldtidsfund.

Foto: Roar Lova Poske/AU-foto

MØD EN TAP

Teknisk Administrativt Personale eller Traditionelt Anonymt Personale? *UN/vers* sætter i ny serie fokus på TAP'er, der gør en forskel. Har du lyst til at fortælle om dit arbejde – eller kender du en TAP, vi bør skrive om, så skriv eller ring til univers@au.dk eller 2338 2221.

Blandt skeletter og potteskår

Grauballemanden er nabo, når fotograf Rógvi Johansen tager billeder af oldtidsfund på Moesgård. Det er spændende at fortælle historier om en svunden tid, siger han.

Af Ida Hammerich Nielson

ihn@adm.au.dk

En gang om ugen lander en stor kasse på fotograf Rógvi Johansens kontorgulv. Kassen rummer murbrokker, træstykker og potteskår – genstande, det utrænede øje ofte vil bedømme som gammelt ragelse. Der er imidlertid tale om værdifulde oldtidsfund, som Rógvi Johansen skal fotografere til bl.a. bøger og udstillinger.

– Jeg spørger altid arkæologen, der afleverer kassen, hvad historien

bag de enkelte genstande er. Ellers kan det være lidt svært at sætte sig op til at fotografere eksempelvis en mursten. Enhver genstand fortæller faktisk en spændende historie, siger oldtidsfunds fotografen, der hårdt presset indrømmer, at han efter 11 år på det gamle gods Moesgård efterhånden ved lidt om arkæologi. Udover et museum huser Moesgård Aarhus Universitets afdelinger for Forhistorisk Arkæologi, Middelalder- og Renæssancearkæologi samt Antropologi og Etnografi, og museet og forskerne arbejder tæt sammen.

Væggene på Rógvi Johansens store kontor er fyldt med fotos af gyldne sværd, bronzefigurer og stenøkser – samt en enkelt kunstnerisk pinup.

Nerverne sidder uden på tøjet

Rógvi Johansen, der stammer fra Færøerne, har tidligere været bl.a. sømand, entreprenør, lastvognschauffør og postbud. Han har imidlertid altid fotograferet – inspireret af sin mormor, der var fotograf. Sin fritid bruger han på at digitalisere hendes enorme fotoarkiv.

– Mit liv er foto, foto, foto, som han udtrykker det.

I dag er opgaven blandt andet at fotografere et lysebrunt potteskår med sirligt indgraverede mønstre. Rógvi Johansen tager hvide bom-

uldshandsker på og lægger forsigtigt det skrøbelige stykke på en glasplade. Hvis genstanden er særlig værdifuld, kan nerverne godt sidde uden på tøjet.

– Når jeg fotograferer Grauballemanden, kan jeg godt være lidt bange for at tabe kameraet ned på

ham, siger Rógvi Johansen og retter på lamperne for at få den helt rigtige belysning på potteskåret.

– Det er nok den helt store forskel på at fotografere ting og

mennesker. Jeg har flere muligheder for at få den perfekte lyssætning, fordi genstanden står stille. Den tålmodighed har mennesker ikke altid, siger Rógvi Johansen og tager billedet med en kraftig blitz, der blænder alle i lokalet.

” Jeg vil
nødtigt ødelægge
Grauballemanden.

Rógvi Johansen

Samarbejde mellem VIP og TAP

Når billedet er taget, er arbejdet langt fra forbi. Efterfølgende behandler Rógvi Johansen fotografiet i et billedredigeringsprogram, hvor han blandt andet digitalt fjerner støv fra den glasplade, genstanden ligger på. Rógvi Johansen er ikke altid alene om at fotografere oldtidsfundene. Nogle gange er arkæologen og konservatoren med.

– Det er både godt og skidt at være flere om opgaven. Vi kan jo have forskellige meninger om, hvordan billedet skal tages, siger Rógvi Johansen og skynder sig at tilføje, at forholdet mellem VIP'erne og TAP'erne på Moesgård er fremragende:

– Det er jo et lille sted, så vi kommer hinanden meget ved. ■

Foto: Lars Kruse/AU-foto

Det var i mudder fra bunden af Århus Bugt, forskerne fandt de skæve data, som førte til opdagelsen af bakteriernes elektriske netværk. Her henter Nils Risgaard-Petersen og Lars Peter Nielsen nye prøver på fiskerihavnen i Århus.

AU-forskere bag epokegørende naturopdagelse

Der foregår ting i naturen, vi overhovedet ikke har styr på, siger en af forskerne bag opdagelsen af, at bakterier samarbejder over store afstande gennem elektriske netværk.

Af Helge Hollesen

hho@adm.au.dk

Først viste de, at nogle dyr kan leve uden ilt. Og i sidste uge rokkede de fire forskere fra Aarhus Universitet så endnu en gang ved vedtagne sandheder om naturens indretning. I en opsigtsvækkende artikel i *Nature* påviste de nemlig, at bakterier samarbejder over store afstande gennem elektriske netværk.

Den overraskende nye viden om kredsløb i naturen vil nu sætte en ny dagsorden for fremtidens biologi og geologi. De nuværende modeller for, hvordan havbunden fungerer, skal også revideres efter Århus-forskernes undersøgelser af mudder fra bunden af Århus Bugt. Og som det ofte før er set med skelsættende forskning, er den også denne gang et resultat af tilfældigheder og mod til at tænke ud over de vante rammer.

Vild idé

De fire forskere kom på sporet af den ny viden i forbindelse med et projekt om kæmpebakterier på havbunden. Til det formål opbevarede

de sedimenter fra havbunden i glas, men glemte et af disse glas et par uger. For sjov lavede de en måling for at se, hvad der var sket i glasset, og opdagede så, at der flere centimeter nede i havbunden ikke var mere svovlbrinte. Den burde kun forsvinde, hvis der også var ilt, men ilt ville aldrig kunne nå så dybt ned. Samtidig viste andre forsøg, at svovlbrinten var intakt i de sedimenter, som blev opbevaret i iltfri glas.

– Vi forstod det simpelthen ikke og lod problemet ligge et stykke tid, fortæller lektor Lars Peter Nielsen fra Biologisk Institut. Han har stået i spidsen for forskerteamet og fandt nøglen til at løse gåden takket være en sen natlig indskydelse.

– Jeg fik den vilde idé, at havbunden kunne være gennemvævet af naturskabte elektriske ledninger. Og nu har vi så meget overbevisende evidens for, at naturen har sit eget elektriske kredsløb. Det spørgsmål har forskerne spekuleret over i mere end 50 år uden at kunne blive enige, forklarer Lars Peter Nielsen. (Se også boks).

Sammentømret hold

Holdet, der nu har åbnet for en lidt bedre forståelse af naturen, består ud over Lars Peter Nielsen af postdoc Nils Risgaard-Petersen fra Biologisk Institut, seniorforskerne Henrik Fossing og Peter Bondo Christensen fra Danmarks Miljøundersøgelser (DMU) samt japaneren Mikio Sayama.

De fire danske forskere har kendt hinanden siden studietiden for 25-30 år siden og har arbejdet sammen i flere projekter, også længe før DMU blev en del af Aarhus Universitet i 2007.

– Vores samarbejde har ofte foregået i større anvendelsesorienterede projekter, mens den deciderede grundforskning har været en mindre del af det, forklarer Henrik Fossing, der også har en fortid på Biologisk Institut. Han ser muligheden for at dyrke de uventede resultater som den store forskel mellem DMU og instituttet på universitetet.

– Når der på DMU er afsat et bestemt antal timer til at løse en bunden strategisk forskningsopgave, så går man den sikre vej, fastslår han. Derfor har arbejdet med bakteriernes elektriske samliv også delvist været et fritidsprojekt.

Tro på data

Lars Peter Nielsen er overbevist om, at andre forskere har stået med de samme data, som AU-holdet har haft adgang til. De har bare ikke passet ind i deres verdensopfattelse.

– Men vores gamle professor Henry Blackburn lærte os, at man skal tro på sine data. Hvis de ser mærkelige ud, skal du ikke straks tro, det er din fejl, men overvej, hvad der kan forklare dine data, hvis de virkelig er rigtige. Og det har betydet meget for mig, siger Lars Peter Nielsen.

Samme tro på data fandt forskerne ikke i Forskningsrådet for Natur og Univers, som ikke ville give penge til udforskningen af bakteriernes elektriske samliv. Den blev i stedet delvist finansieret af 300.000 kr. fra den pulje, som Aarhus Universitets Forskningsfond afsatte til tværgående forskningsprojekter i forbindelse med fusionen i 2007.

– Det er de eneste penge, vi har kunnet bruge ret frit og alligevel få tilgivelse for, at det ikke var i overensstemmelse med projektbeskrivelsen. Så de har været meget værd, fastslår Lars Peter Nielsen.

Begrænset viden

Måske var tanken om, at bakterier danner elektriske ledninger, for vanvittig til at forskningsrådet turde støtte den, gætter Nils Risgaard-Petersen. Men han advarer mod kun at fortolke verden ud fra den viden, vi har.

– Den viden er meget begrænset, og derfor skal der også være plads til skæve data, der ikke passer ind i vores gængse syn på naturen, siger han.

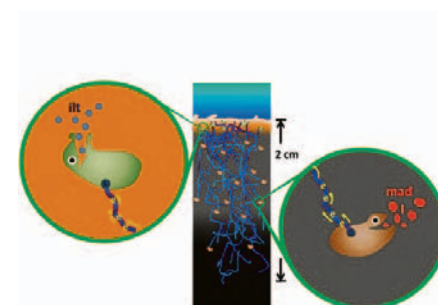
Nils Risgaard-Petersen var selv med til at skabe ny viden, da han i 2006 stod i spidsen for et forskerhold, som i *Nature* offentliggjorde opdagelsen af små encellede dyr, der ånder med nitrat i stedet for ilt. At han kom på sporet af dem skyldtes også undren over nogle tilsyneladende mærkelige data. Men den undren førte altså til opdagelsen af, at ikke bare bakterier, men også højerestående organismer er med til at redde vandmiljøet, fordi de ånder nitrat, når ilten slipper op.

Nils Risgaard-Petersen og Lars Peter Nielsen har siden rejst jorden rundt på en række ekspeditioner – bl.a. den danske Galathea-ekspedition – og fundet nitratåndende dyr overalt. Og meget tyder på, at de i nogle havområder fjerner op til 70 procent mere nitrat, end forskerne hidtil har regnet med.

For Nils Risgaard-Petersen er læren af de to forskningsprojekter klar:

– Der foregår ting i naturen, som vi overhovedet ikke har styr på, og det skal vi være mere åbne over for, siger han. ■

Se også www.youtube.com/watch?v=eK2EaxCxL_E

Grafik: Lars Peter Nielsen

BAKTERIERNES ELEKTRISKE SAMLIV

Sådan kan man populært forestille sig bakteriernes elektriske samliv i havbunden: De øverste par centimeter af havbunden er gennemvævet af elektriske ledninger, som bakterierne selv har skabt, og overalt er bakterier koblet på det elektriske netværk.

Bakterierne i havbunden har ingen adgang til ilt. For at få energi ud af maden må de af med elektroner, som sendes op gennem ledningerne. Øverst i havbunden er der ilt. Her bruger bakterierne så elektronerne fra de nederste bakterier til at få energi ud af ilt. Populært sagt spiser bakterierne nede i havbunden på alles vegne, mens bakterierne øverst oppe trækker vejret for alle. På den måde får alle bakterier energi. Afstanden fra de øverste til de nederste bakterier er op til 20.000 gange bakteriernes egen størrelse. Omregnet til menneskelig målestok svarer det til afstanden mellem Århus og Samsø!

Overrasket over fjendtlig stemning

I MEDIEMØLLEN

Af Kristian Serge Skov-Larsen

ksl@adm.au.dk

Havde I forudset den ballade, nomineringen af Khatami til Global Dialogue-prisen ville give?

Det kom bag på os, hvor voldsom debatten om Khatami som person blev. Dariush Shayegan og Muhammad Khatami blev nomineret for deres forskning og formidling, og kvaliteten af deres arbejde kan i virkeligheden kun vurderes af internationale eksperter i interkulturelle værdistudier. Men vi havde samtidig konsulteret andre med tæt kontakt til den iranske opposition, og de havde også sagt god for, at Khatami var moralsk kvalificeret til at modtage prisen, og derfor blev vi overraskede over den drejning, debatten tog.

Hvad kunne I selv have gjort anderledes?

Man skal være meget mere parat, end vi havde troet, hvis man går ud med noget, som af nogle kan opfattes som kontroversielt. Man skal

have læserbreve, pressemeddelelser og kronikker skrevet, som kan imødegå de forventede indvendinger. For tidsrammen er meget kortere, end vi troede. Nogle gange har man få dage eller få timer til at reagere.

Samtidig lærte vi, at det virkelig kan betale sig at konsultere en professionel journalist. Vi fik lidt hjælp i december fra en journalist med speciale i Mellemøsten, og det var guld værd og ville have hjulpet meget tidligere i forløbet.

Hvordan oplever du forskellen mellem jeres måde at arbejde på og mediernes?

Både i forbindelse med Global Dialogue-konferencerne og prisuddelingen har vi oplevet, at det er meget svært at formulere vores tanker i et konkret sprog, som er forståeligt og brugbart for journalisterne. Det er meget anderledes end den formidling, vi er vant til. Samtidig var det overraskende, i hvor høj grad journalisterne forventede, at vi stod til rådighed også langt ud over normal arbejdstid.

Hvad har overrasket jer mest?

At det var så svært at komme igenem i medierne, og at journalisterne aldrig af sig selv konsulterede udenlandske eksperter, men i stedet nøjedes med mindre-kvalificerede danske kilder. Samtidig overraskede det mig også, hvor hurtigt stemningen blev fjendtlig. Som filosof kender jeg selvfølgelig teorierne om mediernes

konstruktion af virkeligheden, men det var første gang, jeg oplevede dem i praksis, og det var lidt chokerende. ■

Johanna Seibt, lektor

Foto: Rolf Løvø-Pedersen/AU-foto

"En tur i mediemøllen" taler med AU-ansatte, der på den ene eller anden måde har været i mediernes søgelys.

Johanna Seibt er lektor på Afdeling for Filosofi og er samtidig akademisk koordinator for Global Dialogue-projektet, der både skal afholde en række konferencer frem mod år 2017 og uddele en ny stor videnskabspris på 500.000 kroner.

Prisen har som formål at belønne ekstraordinære præstationer inden for forskning i og formidling af interkulturelle værdistudier, og til 2009-prisen blev filosofen Dariush Shayegan og Irans tidligere præsident Muhammad Khatami i første omgang nomineret som modtagere. Men selvom kun førstnævnte endte med at acceptere prisen, skabte selve nomineringen af Khatami en del debat i medierne, og gennem efteråret og vinteren har Johanna Seibt og Jesper Garsdal, som var medkoordinator på prisuddelingen, givet interviews til bl.a. en lang række danske aviser.

Snyd opdages altid

Man kan altid snyde, men det vil også altid blive opdaget. Derfor er der ikke behov for mere kontrol. Sådan lyder det, efter at en tidligere AU-ansat er blevet beskyldt for at forfalske sine forskningsbevillinger.

Af Kristian Serge Skov-Larsen

ksl@adm.au.dk

Fusk med forskningsbevillinger vil altid komme frem – hvis ikke før, så i det mindste, når universitetet kræver pengene ind fra den fond eller myndighed, som på papiret har givet tilsagn om bevillingen. Det er konklusionen hos både en forsker og en økonomiansvarlig.

Om kontrollen er god nok, diskuteres, fordi en nu tidligere ansat på Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet er blevet meldt til politiet af både Aarhus Universitet og Forsknings- og Innovationsstyrelsen for dokumentfalsk. Et af de elementer, som Østjyllands Politis netop nu er ved at undersøge, er, hvorvidt forskeren har forfalsket en række bevillingsskrivelser fra især amerikanske myndigheder. Forfalskning, der ville betyde, at man kunne få lov til at bruge penge fra bevillingen i Aarhus Universitets system – selvom disse altså i virkeligheden ikke var kommet ind fra en ekstern fond.

Bliver altid opdaget

Ifølge professor Poul Nissen, der igennem sin molekylærbiologiske forskning har stor erfaring med eksterne bevillinger, vil der altid være mulighed for fusk, der betyder, at man som forsker kan skaffe sig adgang til at bruge penge, man ikke har fået bevilget.

– Det kan lade sig gøre, men samtidig kan det ikke undgå at blive opdaget på et eller andet tidspunkt. Desuden er det meget begrænset, hvad man kan få lov til at bruge eksterne forskningsmidler til. Man kan jo ikke betale sine private regninger, uden at universitetets regnskabsafdeling slår hælene i. Så svindel med eksterne forskningsmidler ser jeg som et meget desperat sidste tiltag fra en forsker, der forsøger at dække over et budgetunderskud. Det er under alle omstændigheder ufattelig dumt, siger han.

Er kompliceret allerede

Han bakkes op af Sanne Olofsson Dolmer, der er souschef i Økonomicenter Science ved det Naturvidenskabelige Fakultet og hver dag arbejder med styring af eksterne forskningsbevillinger. Hverken forskeren eller den økonomiansvarlige mener, at mere kontrol er vejen frem.

– I forvejen er bevillingsområdet helt vildt kompliceret. 75 procent af vores arbejdstid i økonomiafdelingen på NAT går med at administrere eksterne bevillinger, og de mange forskellige fonde vil have regnskab og afregninger på hver deres måde. Vi laver i forvejen løbende rapporter over, om nogle forskere kommer bagud med at få bevilgede midler udbetalt til universitetet, så vi har signallamper, der hurtigt vil lyse, hvis nogen prøver at snyde systemet, siger hun. ■

Grants of Excellence for Neuroscientists

The Lundbeck Foundation hereby invites applications for two advanced neuroscience grants which will be awarded to excellent researchers with documented experience as independent leaders of high-quality neuroscience research groups at universities or university hospitals.

The grants will be awarded for five years, and each individual grant amounts to 3 million Euro.

The grants will be awarded to two internationally highly recognized principal investigators, who will further develop a strong research program within the area of neuroscience, including clinical neuroscience and psychiatry. The grants may well attract Danish or foreign researchers from abroad who wish to move to Denmark and continue their research here. Applicants should have an agreement of association or employment with a Danish university or university hospital to be hosted there for the grant period.

The applicants will be asked to account for a research plan (max 10 pages), collaborators, budget (may include applicant's own salary), and a letter of intent from the Director/Chair of the Department/Research Centre where the work will take place. In addition, the following should be provided: a curriculum vitae with a summary of previous achievements, including documentation for the applicant's experience as a research leader, and a list of publications. Finally the applicant should ensure that 3 letters of recommendation are forwarded as pdf-files to the Lundbeck Foundation.

The application, written in English, can only be submitted via the Foundation's Electronic Application System for Grants of Excellence at www.lundbeckfonden.dk, and should be sent no later than 28-04-2010.

For further information, please contact Lundbeck Foundation Director of Research Anne-Marie Engel at tel. (+45) 39 12 80 17 or mail@lundbeckfonden.dk

The Lundbeck Foundation is a commercial foundation with considerable shareholdings in the two listed companies H. Lundbeck A/S and ALK-Abelló A/S. Yields from the Foundation's capital are used, among other things, to support scientific research primarily within the health sciences but also the biologically oriented natural sciences as well as physics and chemistry. The Foundation distributes approx. 330 million DKK (approx. 44 mio. Euro) annually.

LUNDBECKFONDEN

Lundbeckfonden
Vestagervej 17, DK-2900 Hellerup
Tlf. +45 39 12 80 00
www.lundbeckfonden.dk

Debat

Har du et synspunkt eller en kommentar, så bland dig i debatten – send en mail til univers@au.dk
Se deadlines for debatindlæg på www.au.dk/univers/deadline

Spændetrøje eller spændstig debat

Af Morten Dige

lektor, Afd. for Filosofi

Relanceringen af Aarhus Universitets eget blad er imødeset med spænding. Det er jo altid spændende med noget nyt, og når det så tilmed indgår i et helt nyt kommunikationskoncept, som tilfældet er her, bliver det kun ekstra spændende.

Nu er det jo sådan med koncepter, at de kan være spændende på den fede måde, så de fører til spændstighed, nye ideer og nysgerrighed. Men de kan også være spændende på den ufede måde, så de spænder ideer og nysgerrighed inde i en spændetrøje. Det vil være tilfældet, hvis den nye kommunikationsstrategi på AU er et udtryk for ledelsens ønske om at strømline og topstyre kommunikationen frem for at lade pluralisme, redaktionel frihed og fri akademisk debat råde.

Her har signalerne fra ledelsen hidtil heldigvis været, at der skal være højt til loftet, og at debatkulturen skal være fri. Imidlertid har universitetets egen kommunikationsdirektør, Mads H. Grand, for nylig bidraget til spændingen på den ufede måde ved at overtrumfe en redaktionel beslutning om at bringe et debatindlæg i *Campus* med en tynd begrundelse om, at indlæggets ophavsmand var

udefrakommende, og at universitetets avis er beregnet til intern debat. Det synes kommunikationsdirektøren i hvert fald, at den er.

Man kan jo være lidt spændt på, om en debat kan blive så intern, at den bliver helt solipsistisk. Tilmed var ophavsmanden tidligere ansat ved universitetet og udtalte sig om en såre relevant og aktuel sag, nemlig indførelse af brugerbetaling på danske universiteter, men på en måde, der ikke var i overensstemmelse med, hvordan AU's rektor ser på sagen.

Det fremgår af den anderledes frie debat i Studenterrådets blad *Delfinen*. Samme sted supplerer kommunikationsdirektøren med endnu en spændende tilkendegivelse, nemlig at han ikke ser nogen sammenhæng mellem et frihedsbrev og bladets kvalitet. Det synspunkt skal han have lov at have, og det er da godt, at det kommer frem. Men det er formodentlig og forhåbentlig også et, han står alene med.

Det er sådanne, desværre ikke helt enestående, eksempler, der får mange til at imødesee den nye professionaliserede kommunikationsstrategi med spænding. Men under alle omstændigheder vil jeg ønske det nye universitetsblad al mulig held & lykke og masser af kollegial opbakning til en fri og spændstig debat.

Det ser ud til at få brug for det. ■

SVAR:

Af Mads Hvitved Grand

Vicedirektør for kommunikation

Kære Morten Dige,

Jeg er glad for, at du som jeg ser frem til den nye og relancerede avis, og jeg håber, at denne første udgave lever op til dine forventninger.

Det er ganske rigtigt, at vi har taget den beslutning, at debatsiderne er forbeholdt ansatte og studerende på Aarhus Universitet. Redaktionen kan naturligvis til enhver tid interviewe eksterne kilder til artikler i avisen, hvis den finder det relevant.

Samtidig er det helt rigtigt, at jeg ikke ser nogen direkte sammenhæng mellem et frihedsbrev og avisens kvalitet. Redaktionel frihed er ikke afhængig af et frihedsbrev. Den redaktionelle frihed har avisen naturligvis, og det ser jeg som en forudsætning og en klar styrke. Avisen lever nemlig, som ethvert andet medie, for og med sine kilder.

Udfordringen for *UNIvers* er derfor at gå forrest i at skabe et rum for den frie akademiske debat på hele universitetet, hvor alle ansatte og studerende føler, de kan deltage. Det handler ikke om frihedsbreve, men om den enkelte medarbejders og studerendes opfattelse af deres egen ytringsfrihed og ikke mindst relevansen af og lysten til at engagere sig i udviklingen af Aarhus Universitet som arbejdsplads og studiested.

Det har været en bunden opgave for redaktionen i forbindelse med relanceringen, at læserinddragelsen og den interne debat skulle styrkes i avisen. Derfor er jeg også glad for, at denne første udgave af *UNIvers* har to så mangfoldige debatsider, og jeg håber, at det er en tendens, der vil fortsætte i de kommende numre. ■

Foto: Lars Kruse/AU-foto

Uforståelig lukning

Af Daniela Mayer og Chresteria Neutzsky-Wulff

Hhv. Kommunikationsdesigner og ekstern lektor

AU skal være et moderne universitet, der følger med tiden, og som er konkurrencedygtigt. Men hvis det er sandt, hvordan kan rektoratet så finde på at lukke e-læringsenheden og dermed afskære AU's ansatte fra at få hjælp til at udvikle e-læring? Er E-læring og digital formidling måske ikke, ifølge AU's øverste ledelse, et konkurrenceparameter og en nødvendig pædagogisk udvikling?

Hvad ved ledelsen overhovedet om e-lærings og de nye mediers betydning, kunne man fristes til at spørge. Åbenbart ikke nok. Og det er netop derfor, vi har E-læringsenheden – et ekspertpanel, der står klart til at hjælpe.

Vi er mange brugere af de services, E-læringsenheden udbyder, der står helt uforstående over for ledelsens beslutning. Ledelsen har tydeligvis ikke spurgt nogen af brugerne, om vi kunne undvære E-læringsheden.

Og hvis de havde, ville vi have svaret, at vi anser udvikling af undervisningen, inddragelse af nye medieformer som video og podcasting og nye e-læringsredskaber for at være essentielle faktorer, hvis vi skal følge med tiden og ikke mindst gøre AU til et konkurrencedygtigt universitet.

Men med lukningen dræbes alle initiativer i den retning, og AU's ledelse har én gang for alle sendt det klare budskab, at e-læring ikke er noget, vi bør beskæftige os med på AU.

Vi vil gerne protestere! ■

SVAR:

E-læring ud i de faglige miljøer

Af Søren E. Frandsen

Prorektor

Jeg forstår bekymringen, men Aarhus Universitet stopper under ingen omstændigheder aktiviteterne på e-læringsområdet – spørgsmålet er, hvordan de skal organiseres i fremtiden. Beslutningen om at nedlægge den centrale e-læringsenhed ved Aarhus Universitet er blevet fulgt op af et initiativ, hvor lederne af de universitetspædagogiske udviklingsenheder er blevet bedt om at formulere en plan for en øget udvikling af e-læring ved Aarhus Universitet.

Alle universiteter er i dag nødt til at

drifte e-læringsplatforme og holde sig ajour med og sortere i undervisningsteknologier, støtte kompetenceudvikling på e-læringsområdet blandt underviserne, støtte produktion af digitaliseret undervisningsmateriale, sikre driften af biblioteksdata-baser for digitale læringsobjekter, udvikle forretningsmodeller for fjernundervisning, forske i e-læring mv.

Derfor forventer jeg også både en øget indsats på området og en ny organisering, der med udgangspunkt i de faglige miljøer tilgodeser central koordinering og decentralt, fagdidaktisk forankret udviklingsarbejde på e-læringsområdet. ■

Har du et synspunkt eller en kommentar, så bland dig i debatten – send en mail til univers@au.dk
Se deadlines for debatindlæg på www.au.dk/univers/deadline

Den værste tid for timelærerne og deres familier

Af Iben Sønderup

formand for Timelærereforeningen ved AU

Januar, februar og frem til midt i marts er den værste tid for timelærerne på de danske universiteter. I januar måned er rigtig mange timelærere tvunget på supplerende dagpenge, fordi der ikke er undervisning. I december var der heller ikke undervisning ret mange steder. Så det er kun, hvis man er eksaminator, at man har nogle få timer i december og januar. (Man kan nemlig godt få lov at være eksaminator, selv om man ikke er fastansat forsker.) Og hvis man er ansat som undervisningsassistent, falder den første løn ikke før den 15. marts. Så for timelærerne og deres familier gør julen ondt helt ind i marts måned.

Nu skulle man jo tro, at timelærerne så bare går og danderer den over hele landet i januar måned. Men sådan er virkeligheden ikke. Det nye forårsemester starter jo 1. februar, så der skal planlægges undervisning for forårsmestret. Det tager lang tid at planlægge et semesters universitetsfag. Med et slag på tasken, så bruger man 30-60

timer pr. fag på at planlægge det. Der skal læses op på faget, der skal analyseres og stilles opgaver, og formidlingen af svært stof skal gennemtænkes ordentligt. Hvad tror læseren, at universitetet betaler af løn for denne planlægning? Svar: Nul kroner. Ingen timelærere får løn for planlægning af næste semesters undervisning. Universiteterne får mange, mange timers gratis arbejde leveret af timelærerne. Imens må timelærerne overleve ved at modtage dagpenge med alt, hvad det indebærer af kontrol, tvungne møder med a-kasse og anden aktør (som ikke har noget at tilbyde den såkaldt ledige timelærer), krav om at skrive mange ansøgninger hver uge osv.

Samtidig med at staten med den ene hånd nægter timelærerne at arbejde på fuld tid (iflg. det statsligt formulerede cirkulære fra Finansministeriet), slår staten med den anden hånd disse mennesker i hovedet, fordi de ikke arbejder på fuld tid. Som deltidsansat på supplerende dagpenge er man til stadighed jaget vildt, der konstant skal forklare og forsvare, hvorfor man er nødt til at modtage dagpenge. Men ti-

melærerne skal jo også betale husleje, og deres børn skal også have flyverdragter, vinterstøvler og julegaver. Timelærerne ved de danske universiteter er nutidens proletariat på højt niveau.

Timelærere ved universiteter defineres som deltidsansatte, der enten er undervisningsassistenter eller eksterne lektorer. De har ingen overenskomst, ingen sikkerhed i ansættelsen og stort set ingen løn under sygdom og barsel. Feriepengene er også begrænsede. De nægtes fastansættelse og nægtes ret til at arbejde på fuld tid, idet der findes et timeloft fastsat af staten på 780 timer om året. ■

Indlægget er skrevet sammen med Morten Hjelt, formand for DVIP-KUA, Rolf Czeskleba-Dupont, formand for AC-klubben for timelærere ved RUC, og Per Lunde, formand for Klub 7 under Dansk Magisterforening.

Hvilke argumenter kan i øvrigt tænkes at gemme sig bag rektors adfærd i dette spørgsmål?

Det skulle vel ikke dreje sig om Aarhus Universitets målsætning om at blive endnu mere effektiv og derved opnå flere statslige midler foruden en højere placering på de internationale ranglister om verdens bedste universiteter, som angiveligt vil tiltrække flere studerende og forskere?

Rektor finder utvivlsomt støtte hos regeringen, men det gør ikke forslaget mere spiseligt. For nylig blev han medlem af regeringens tænketank, og det er en nærliggende tanke, at der også herfra er sendt signaler i samme retning. Prisen er under alle omstændigheder, menneskeligt og anstændigvis, for høj, når den på forhånd og i yderste konsekvens udelukker en tredjedel af unge fra et studium ved et universitet.

Forslaget er udansk. Er det måske inspireret af USA, hvor rektor i 12 år var en ledende medarbejder i Verdensbanken? Vi kan ikke være det bekendt. Det svækker samtidig profilen af AU, der meget gerne vil fremstå som et universitet med en human profil med vægt på respekt for det enkelte menneske, uanset økonomisk formåen og social rangorden. Hvilken plads har de akademiske værdier i dette spørgsmål, og har det været drøftet i bestyrelsen?" ■

Det generøse universitet må ikke miste sin giftighed

Noget tyder på, at det blandt forskere inden for samfundsvidenskab og humaniora er blevet politisk ukorrekt at kritisere hinanden. Hvorfor?

Af Claus Holm

prodekan for formidling,
DPU, Aarhus Universitet

Kritik bliver sjældent modtaget som en gave, men er det faktisk for intellektuelle. En sand intellektuel opfordrer andre til at følge sit eksempel og ikke bare gentage sine udsagn. Det vil sige, at intellektuel generøsitet består i at møde hinanden med kritik, ikke at møde hinanden som rosende kolleger, der gensidigt kopierer – og krediterer – for det, som allerede er sagt og dermed er kendt viden.

Kritik er den intellektuelles livsform – heri består den intellektuelles særlige styrke og værdighed. Men hvorfor er kritik så central for den intellektuelles identitet? Et kort svar er, at kritikken er den videnskabelige livsnerve. Forskeres vilje til at korrekse hinanden er afgørende for, at der bliver skabt plads til ny og bedre viden.

Men der er tegn på, at det er blevet politisk ukorrekt at kritisere hinanden blandt forskere inden for samfundsvidenskab og humaniora. Hvorfor?

En forklaring er de stigende produktivitetskrav til forskning og undervisning. Det vil sige, at forskere ikke mere har tid til at læse hinandens udgivelser. Derfor kan man selvfølgelig heller ikke forholde sig kritisk til dem. Mit eget synspunkt er, at det ikke er hele forklaringen. Rent historisk holder den nemlig ikke helt.

I 1970'erne var det politisk korrekt at gå til angreb på Systemet med stort S. Hierarkierne – også på universiteterne – skulle væk, og nye egalitære idealer for indretningen af samfundet og universitetet skulle etableres. Men så kom reaktionerne i 1980'erne. En beskrivelse af reaktionerne er, at postmodernismen er skyld i kritikkens forsvinden. Det vil sige, at alt

”Det er et universitet, fordi forskere er i stand til at mestre en professionel ondsindethed.

Claus Holm

bliver til en slags personlig fortolkning – og rigtig og forkert bliver opløst i det postmoderne syrebåd fyldt med ligeværdige fortolkninger.

En anden beskrivelse er, at en del forskere følte en kombination af befrielse – og måske også udmattelse – oven på 1970'ernes politisk korrekte måde at give kritik på. Uanset hvordan den samlede forklaring ser ud, så er resultatet, at den kritiske universitetskultur er svækket. Og det er selvfølgelig stærkt kritisk, når forskningens fremdrift afhænger af forskernes professionelle overskud og mod til at være kritiske over for hinanden.

Kunne forskningen ikke drives frem på andre måder? Ved at klappe sig selv eller hinanden frem? Nej, de indre klapsalver må aldrig runge højere end kollegernes kritik. Et universitet er ikke et universitet, fordi forskere kun er venlige over for hinanden. Det er et universitet, fordi forskere er i stand til at mestre en professionel ondsindethed. Derfor har et generøst universitet brug for en generøs stat, der understøtter forskernes modige satsninger og dristige hypoteser. Men på universitetet har man også brug for at være generøse over for hinanden med fagligt giftige udvekslinger. ■

Rektor på vildspor

Af Studenterrådet ved AU

Studenterrådet ved Aarhus Universitet er rigtig kede af, at universitetets vicedirektør for kommunikation i december afviste et læserbrev indsendt af Claus Jacobsen til universitetets daværende avis *Campus*. Afvisningen blev begrundet med, at *Campus* var en medarbejderavis, der kun skulle optage indlæg fra ansatte og studerende. Det betyder altså, at AU nu kun vil være i dialog med sig selv i sin egen avis.

I et akademisk miljø er det nødvendigt med debat og inspiration udefra. Dette gælder især, når der argumenteres imod magthaverne – i dette tilfælde rektor. Studenterrådet indstiller, at *Campus'* efterfølger får et redaktionelt frihedsbrev, ligesom *Universitetsavisen* på Københavns Universitet har det. Det vil forhindre lignende episoder i fremtiden. For at sikre den fri debat kan man nedenfor læse Claus Jacobsens læserbrev indsendt i Studenterrådets navn.

"Det er bekymrende og mildest talt uigennemtænkt, når rektor Lauritz B. Holm-Nielsen foreslår brugerbetaling for de studerende på universiteterne.

Desværre er hans forslag givetvis nøje overvejet, eftersom han i mange andre henseender har formået at tegne en stærk profil af Aarhus Universitet som fremtidens, baseret på effektivitet og lønsomhed. Der bør dog være grænser for opfindsomheden.

Prisen for brugerbetaling skal i sagens natur betales af unge blandt de socialt dårligst stillede i vort samfund, engang omtalt som arbejderbørn. Denne samfundsgruppe har ikke samme økonomiske midler til rådighed som de mere velbjegete. Med sit forslag cementerer rektor det politiske standpunkt, som den tidligere EU-formand, den franske socialist Jacques Delors, gjorde sig til talsmand for: Forudsætningen for den europæiske unions eksistens er 2/3-samfundet, hvor 1/3 betaler prisen for, at 2/3 klarer sig (endnu) bedre. Nu bidrager rektor altså til denne selektive opfattelse af livskvalitet med afsæt i universitetsverdenen.

Rektor griber afgørende ind i en debat, som i årevis har præget uddannelsespolitikken i Danmark, hvor målet er at tiltrække unge fra miljøer, hvor der ikke er tradition for at uddanne sig på universiteter og de højere uddannelser.

GRUNDFOSPRISEN 2010

- inden for det tekniske og naturvidenskabelige område

Grundfosprisen er indstiftet af Poul Due Jensen's Fond i 2001 med det formål at stimulere, anerkende og støtte national og international forskning i banebrydende, samfundsgavn timer og fremsynede løsninger inden for det tekniske og naturvidenskabelige område.

I 2010 lægges særligt vægt på forskning inden for bæredygtige miljøteknologier.

Indstilling til prisen:

Enhver kan bringe kandidater til Grundfosprisen i forslag.
Indstillingen består af en motivering (max. 3 A4-sider) samt kort CV.

Frist for indstilling:

1. maj 2010.

Grundfosprisen og dens uddeling:

Prisen består af skulpturen "Be-Think-Innovate"
samt et kontant beløb på 1 mio. DKK
– 250.000 DKK går direkte til prismodtageren
og 750.000 DKK til videre forskning inden for området.*

Motiveringen sendes til:

Grundfos Management A/S
Grundfosprisens sekretariat
Poul Due Jensens Vej 7
8850 Bjerringbro
Mrk: "Grundfosprisen 2010"

Offentliggørelse af vinder:

Prisuddelingen finder sted
den 29. september 2010.

Yderligere information:

Besøg www.grundfos.dk/grundfosprisen

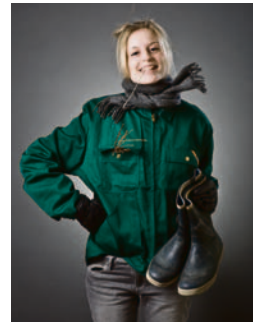
Poul Due Jensen's Fond

Bedømmelseskomiteén består af koncernbestyrelsesformand Niels Due Jensen, Grundfos, bestyrelsesformand Lars Kolind, Poul Due Jensen's Fond, tidligere rektor Sven Caspersen, Aalborg Universitet, professor Nina Smith, Århus Universitet og professor Preben Terndrup Pedersen, Danmarks Tekniske Universitet.

*) Hvis komitéen ikke finder en egnet kandidat uddeles prisen ikke.

GRUNDFOS

Sådan er de andre: Humanister er verdensfjerne, og DJF'er går kun i gummistøvler. Aarhus Universitet består af ni forskellige hovedområder, men hvad tænker vi egentlig om hinanden? Og hvorfor har vi overhovedet brug for at sætte hinanden i bås? *UN/vers* sætter fokus på fordomme i temaet Sådan er de andre.

Fotos: Lars Kruse/AU-foto

Vi kan ikke undvære fordomme

Vores trang til at markere forskelle til andre er et levn fra fortiden, som vi stadig bruger til at styrke vores identitet.

Af Helge Hollesen

hho@adm.au.dk

Fordomme? Nej vel, ikke her.

Og dog. De flourer omkring os i tale-måder, godhjertede drillerier eller ond-sindede stigmatiseringer af hele befolk-ningsgrupper. Og spørger man forskerne, er fordomme nærmest ikke til at komme uden om.

– Fordomme er et uomgængeligt vilkår, fastslår Henrik Høgh-Olesen.

Han er professor i psykologi med særlig interesse for evolutionær psykologi og ser netop fordomme som et levn fra en fjern fortid på stepperne, hvor vores forfædre fandt sammen i mindre grupper og be-tragtede andre grupper som fjender.

– Det er stadig sådan, at vi bliver chau-vinister, så snart vi indgår i en gruppe. Så synes vi, at vores gruppe er lidt bedre

end de andre. Det viser et utal af eksperimenter, hvor mennesker helt vilkårligt er blevet opdelt i grupper, forklarer Henrik Høgh-Olesen.

Vi udtrykker os selv

Fordomme er langt hen ad vejen et spørgs-mål om på samme tid at markere en forskel til andre og udtrykke noget om sig selv.

– Når vi siger, tyskerne går i takt, og svenskerne er meget formelle, så ligger der jo et uudtalt udsagn om, at sådan er vi danskere bestemt ikke, siger antropo-logen docent Ole Høiris. I hans optik er fordomme tæt forbundet med identitet.

– Man styrker sig selv og sin identitet ved at tale negativt om andre. Det gælder også mellem kulturer, og det vidste den tyske 1700-tals filosof og teolog Herder. Han mente, det var vigtigt at tale nedgø-rende eller ondt om andre kulturer for at

opbygge en national identitet og styrke befolkningens sammenhold, lyder det fra antropologen.

Om fordomme så ligefrem er forud-sætningen for at skabe sig en identitet, er Henrik Høgh-Olesen ikke helt sikker på.

– Det er et svært spørgsmål, men en stor del af vores identitet baserer sig på oplevelsen af solidaritet i den gruppe, vi tilhører: Her gør vi sådan, i modsætning til dem, der gør det på en helt anden måde. Bagsiden af den identitet er en usagt eller formuleret fjendtlighed over for dem, vi så afgrænser os fra, siger psy-kologiprofessoren.

Brug for sydebukke

Ordet fordom siger næsten, hvad det handler om, nemlig domme, vi fælder forud uden at kende til sagen. Vi bruger dem ofte til at begribe verden. Derfor har generationer lært, at sigøjnere stjæler, og finner stikker med kniv, når de har bun-det vodkaflasken. Når det så viser sig at være forkert, er vi som regel også parat til at erkende det. Psykologerne kalder det reversible fordomme.

Modsat findes der også irreversible fordomme. Som regel viser de sig hos autoritære personer, der er vokset op i meget rigide og autoritære miljøer uden mulighed for kunne protestere eller afrea-gere. Derfor har de brug for sydebukke, og fordomme bliver en del af det, psykolo-gerne kalder det autoritære kompleks.

– De mennesker er fuldstændig uimod-tagelige for fakta, forskning og statistik-ker og vil hellere ændre virkeligheden end deres fordomme, fastslår Henrik Høgh-Olesen. ■

NÅR MAN SELV BLIVER EN AF DE ANDRE

Hvordan har du oplevet fakultetsskiftet i din uddannelse?

Henrik Nyvang

Kandidatstuderende på Nordisk Institut.

Har læst sidefag på Religionsvidenskab.

Foto: Roar Lova Poaske/AU-foto

– Jeg blev rigtig godt modtaget på mit side-fag, så det har været en meget positiv oplevelse. Springet var ikke været så stort, fordi mine to fag trækker på samme fagtradition. Men Det Teologiske Fakultet er noget mindre end Huma-nior, så der var en mere intim stemning og ikke så langt fra dekanat til studerende. Det kunne jeg godt lide.

Morten Husted

Kandidatstuderende på Musikvidenskab.

Har læst sidefag på Statskundskab.

Foto: Roar Lova Poaske/AU-foto

– Det har været en blan-det oplevelse. Fagene var gode, men de sidefags-studerende på Statskund-skab blev ofte mødt med negative forventninger. Jeg oplevede en under-viser, der var overrasket over, at jeg kunne skrive en god eksamensopgave, når nu jeg havde en baggrund på Humaniora. Og det er både ærgerligt og frustrerende, at det er sådan, holdningen er.

TAP'er: Vi har ikke fordomme om hinanden

Hvor fordommene blomstrer blandt studerende og forskerne, skiller det tekniske og administrative personale sig ud.

Af Louise Debois

ldn@adm.au.dk

– Jeg har ikke særlige forestillinger om TAP'er fra andre hovedområder. Vi er i samme båd, svarer kontorfuldmægtig Rikke Korsbjerg fra Afdeling for Europa-studier, da redaktionen undersøger for-dommene blandt universitetets tekniske og administrative personale – også kendt som TAP-gruppen.

Og det er hun ikke ene om. En stor del af de TAP'er, redaktionen har snakket med, har nemlig ikke fordomme om hin-anden på tværs af hovedområderne.

Det billede kan fællestillidsrepræsen-tant for HK'erne på Aarhus Universitet, Anna Louise Plaskett, tydeligt genkende.

– De ansatte i TAP-gruppen har meget tilfælles, og mange problematikker går igen, uanset hvor på universitetet man

sidder. Det skaber en meget stor solidari-tet. På baggrund af mit samarbejde med universitetets andre tillidsmænd er det mit indtryk, at sammenholdet på tværs af hovedområderne er større hos TAP'erne end hos både det videnskabelige personale – VIP'erne – og de studerende, siger hun.

Speciel VIP-kultur på institutterne

Men selvom TAP'erne ikke har stereotype forestillinger om hinanden, er der allige-vel kulturforskelle at spore.

– Forskelle mellem TAP-grupper skal ikke findes på tværs af hovedområderne, men mellem institutterne på den ene side og fakulteterne og fællesadministrationen på den anden, siger Anna Louise Plaskett.

Arbejdsgangen og omgangstone er nemlig meget forskellig.

– Et institut er i høj grad præget af for-skerne og underviserne, og det påvirker

også TAP'ernes hverdag og arbejde at indgå i en VIP-kultur. For eksempel har TAP'er på institutterne ofte en bredere vifte af arbejdsopgaver end TAP'erne på fakultetet, fordi de indgår i administra-tionen af VIP'ernes arbejdsområder.

Mere netværk på tværs

Netop fordi kulturen er forskellig, er der brug for at etablere netværk, hvor man erfaringsudveksler på tværs af hele orga-nisationen, mener Anna Louise Plaskett.

– Når vi har prøvet at etablere TAP-netværk på tværs, har det været enormt givtigt. Min erfaring er, at TAP'erne er iv-rige efter at lære hinandens arbejdsopga-ver og -procedurer at kende, fordi de ved, de kan lære noget af hinanden. Holdnin-gen er helt klart præget af åbenhed frem for fordomme, konstaterer hun. ■

Sådan er de andre

Af Louise Debois,
Astrid Hellerup Madsen
og Ida Hammerich Nielson

ldn@adm.au.dk
ahm@adm.au.dk
ihn@adm.au.dk

KAPITALIST

Foto: Lars Kruse/AU-foto

- Jakkesæt og høje hæle
- Kapitalistiske
- Karrierefokuserede
- Måltrettede

Handelshøjskolen

Et par søvnige studerende i store vinterfrakker står uden for Handelshøjskolens hovedindgang og ryger, mens andre kommer traskende gennem resterne af et nyligt snevejr i adstadigt tempo. Det er ikke umiddelbart målrettethed og karrierefokus, der lader til at være i centrum her. Indenfor giver foyeren dog anderledes seriøse business-associationer. ASB Karrierecenter fylder en stor del af lokalet, mens et farverigt maleri med bogstaverne "NASDAQ FOREVER" pryder en rødlig murstensvæg. Måske er der alligevel noget om fordomssnakken?

I karrierecentret mener de, det er rigtigt, at studerende og ansatte er meget målrettede og karrierefokuserede på Handelshøjskolen.

– Alt, hvad vi laver, skal kunne bruges direkte i erhvervslivet, fortæller en konsulent begejstret. Til gengæld afviser de, at man skulle gå i jakkesæt, slips og stiletter.

På vej mod Handelshøjskolen kantine, PlugIn, be-

mærker en kvindelig lektor dog i forbifarten, at der jo er et vist påklædningskodeks i erhvervslivet, og at det godt kan smitte af på tøjstilen på Handelshøjskolen.

– Men jeg går ikke selv i stiletter, skynder hun sig at tilføje.

I kantinen sidder små grupper af studerende på mintgrønne plasticsæder i ægte 50'er-diner-stil. Skærmen på deres bærbare computere lyser op i det vintergrå lokale. Umiddelbart ingen jakkesæt inden for rækkevidde. Heller ingen attachémapper eller slips for den sags skyld.

En af de store drenge

Fire piger fra 2. semester på HA(jur.)-almen har slået sig ned ved et bord. De kan godt genkende sig selv i nogle af fordommene og fortæller, at de fra første dag er blevet opmuntret til at stile efter en høj lederstilling i erhvervslivet.

– Vi vil nok alle gerne være en af de store drenge engang, som en af pigerne formulerer det.

Godt så. Måltretthed og karrierefokus kan bekræftes.

De er også enige i, at både studerende og undervisere på Handelshøjskolen er mere kapitalistiske end så mange andre steder på universitetet.

Og så er der det med den pæne påklædning. Her er de i tvivl.

– Men der findes da helt sikkert mere Gucci på Handelshøjskolen end på Humaniora, hvor de jo er mere flippede, konstaterer en af pigerne hurtigt.

Vi tager den ultimative test: fodtøjet. Under bordet gemmer sig overraskende to par gummirøjsere, et par hvide sneaks og et par forede, flade vinterstøvler.

På vej ud lyder imidlertid den karakteristiske klikklak-lyd af et par høje hæle, som har trodsset vintervejret og hastigt bevæger sig mod kantinen. Men det var også det eneste par stiletter, det lykkedes at opdrive denne dag. ■

BONDERØV

Foto: Lars Kruse/AU-foto

- Går i gummistøvler
- Bonderøve
- Praktikere
- Siger ikke så meget

Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet

Glem alt om gylle, gummistøvler og grisestalde. De studerende på Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet befinder sig på Aarhus Universitets afdeling i bydelen Trøjborg. Her følger de undervisning eller hænger ud i fællesrummet, der ud over bordfodbold rummer festlige billeder fra rusturen og to tomme øldåser. De studerende ser ret tjekkede ud – et hurtigt kig på fodtøjet afslører en god blanding af læderstøvler og conversesko samt en enkelt stilet. Ingen gummistøvler – indtil der pludselig kommer et par røde af slagsen ind ad døren medbringende en god portion sjap.

– Arrh, Trine, du ødelægger vores image, råber stiletten til gummistøvlerne, der svarer, at livet er for kort til våde fødder.

En udbredt fordom er, at de studerende på Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet er en flok bonderøve. De studerende diskuterer definitionen på en bonderøv i munden på hinanden

i flere minutter, indtil en landmandsdatter skærer igennem:

– Jeg gætter på, at to tredjedele af de studerende har forældre i landbruget, siger hun og tilføjer, at man ikke behøver at være en bonderøv af den grund. Faktisk er de studerende stort set aldrig ude i en stald, da studierne primært foregår i auditorier og laboratorier.

Vi snakker meget

Men hvis gummistøvlerne ikke befinder sig på Trøjborg, hvor er de så? Vi ringer til Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultets afdeling i Foulum, hvor størstedelen af de ansatte holder til.

Seniorforsker Peder Klith Bøcher slår en høj latter op, da han hører påstanden om, at forskerne ved Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet går i gummistøvler.

– Jeg kan knap nok huske, hvornår jeg selv har haft et par på. Det er de færreste forskere, der sidder på deres kontor i gummistøvler. Når det er sagt, skal man selvfølgelig huske, at flere forskere

har et link til den praktiske virkelighed ude i staldene. Men den daglige drift af forsøgsfaciliteterne står det teknisk og administrative personale for, siger Peder Klith Bøcher, inden han præsenteres for den næste fordom: at de ansatte fra Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet ikke siger så meget.

– Det er helt forkert. Men jeg har hørt fordommen før. Det har måske noget at gøre med, at vi rent fysisk befinder os langt ude på landet. Mange mener jo, at jyder indtrykker sig mere, end de udtrykker sig, siger seniorforskeren og forsikrer, at det ikke gælder Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, mens han fortæller videre om fakultetets mange foreninger, sportsarrangementer og fantasifulde temafester.

– Mange bliver overraskede over, hvor meget vi egentlig snakker, siger Peder Klith Bøcher. ■

Hvad tænker de forskellige hovedområder ved Aarhus Universitet egentlig om hinanden? *UNivers* har spurgt en række VIP'er, TAP'er og studerende fra henholdsvis Det Humanistiske Fakultet, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet og Handelshøjskolen, hvad de tænker om de tre andre. Derefter tog vi ud på hovedområderne for at afprøve fordommene.

Kommentar?

Har du også meninger om de andre, eller rammer fordommene helt ved siden af på dit område. Skriv din mening om artiklen til univers@au.dk

HIPPIE

Foto: Lars Kruse/AU-foto

- Intellektuelle
- Bliver arbejdsløse
- Verdensfjerne hippier
- Snakker meget

Det Humanistiske Fakultet

Det er duften af kaffe og tonerne af Ben Harper, der hilser folk velkommen i Kasernens kantine på Institut for Æstetiske fag. Studerende sidder i små grupper ved bordene, og alle steder bliver snakken akkompagneret af gestikulerende arme. Stemningen og lydniveauet er højt.

– Det er svært at finde bestemte kendetegn, der dækker over alle os humanister. Vi er meget forskellige fra institut til institut. Men jo, vi snakker nok meget alle sammen, siger en underviser i kantinekøen. Hun har et farverigt tørklæde om halsen og store sølvøreringe, og ifølge hende er det en typisk "uniform" for en humanist.

Det Humanistiske Fakultet dækker over en bred vifte af uddannelser fra medievidenskab og historie til sprogfagene og de æstetiske fag som kunsthistorie.

En gruppe debatterer ytringsfrihed og Rathsacks bog *Jæger – i krig med eliten* med kopperne foran sig fulde af kaffe.

– Humanister her på universitetet er meget bevidste om omverdenen, siger en. Han får et kampberedt udtryk i øjnene, mens han snakker. En pige med en kunstfærdig frisure, der ligner noget fra et modeblad i 50'erne, uddyber:

– Det er let at blive stempet som verdensfjern, når man har undervisning i lokaler nærmest uden stikkontakter. Hvordan skal vi blive til moderne hi tech-studerende, når vi ikke engang kan få strøm til vores computere?

Stolte overskæg og pæne piger

Gruppen sukker højlydt af en anden af fordommene: at humanister bliver arbejdsløse. Det er noget, de tit hører til familiefester.

– Det er der selvfølgelig nogle af os, der gør, siger en filosofistuderende. Han trækker opgivende på skuldrene.

– Men det gør nyuddannede ingeniører også for tiden, slutter han.

En de ansatte, der står for den daglige drift af fakul-

tetet, definerer humaniora som det sted på universitetet, hvor der er mest atmosfære. Han mener, de studerende er meget reflekterende, og at det giver både fredagsbaren og gruppearbejdet et levende og intellektuelt præg.

– Og det smitter af på det miljø, vi ansatte arbejder i. De andres døre er åbne for både hyggesnak og arbejdsrelaterede spørgsmål, fortæller han.

Udenfor står to studerende. Med en smøg i den ene hånd og med en stabel bøger i den anden svarer de på, hvad der kendetegner humanister:

– Vi har nok flest fyre med overskæg, siger den ene. Den anden smiler lidt under sit overskæg og tilføjer:

– Det kan godt være, de synes, vi er hippier. Men vi har de pæneste piger! ■

SVENSKER

Foto: Lars Kruse/AU-foto

- Arrogante
- Dygtige
- Travle
- Mange svenske og nordmænd

Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet

Victor Albeck-Bygningen, den gamle fødselsanstalt, er nu rammen om læsesal, pauserum og bibliotek for studerende fra Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet. Men som det ligger der, med Universitetsparkens gule bygninger som kontrast, ligner det mere et mindre, adeligt jagtslot. Den tanke forsvinder ikke, når den tunge, hvide trædør ind til bygningen bliver åbnet og afslører brede trapper, doriske søjler og skakbræt-ternt gulv.

– Arrogante? Nej, det er vi medicinere bestemt ikke. Men hvis vi var, ville det kun være, fordi vi havde noget at have det i, griner en underviser, der suser ned ad trappen. Han har for travlt til at stoppe op, men vil gerne snakke, mens han småløber ned ad gangen. Ifølge ham har de ikke mere travlt end andre undervisere.

– Men vi er nok ret gode til at se travle ud, fortsætter han og stopper pludselig op med en tænksom mine.

– Måske er det derfor, de andre ser os som højrovede.

Nå, men det med de mange svenskere er altså en myte.

Myten om svenskerne

Uden for biblioteket sidder to lyshårede studerende. Deres bord er fyldt op med overstregningstuscher i alle regnbuens forskellige farver, hvilket virkelig får dem til at se meget travle ud.

Synes de så, det er tyndet ud i de mange svenskere og nordmænd på Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet? Det griner de begge to af, hvorefter den ene med en syngende svensk accent siger:

– Inte just präcis.

Længere nede ad gangen står en gruppe sygeplejerskestuderende. De er helt enige i, at i hvert fald medicinstuderende godt kan være arrogante.

– Her på uni er vi ret lige, som studerende er vi jo i samme båd. Men når vi så møder dem på sygehuset, er der mange, der pludselig ikke engang kan sige "hej", siger en fra gruppen forklarende. De andre nikker samstemmende. Til gengæld

mener de ikke, at de ansatte har samme overlegne attitude. De er lige hjælpsomme alle steder.

På bygningens øverste etage ligger de studerendes pauserum. Her er et lille tekøkken med køleskab til madpakken. Et kig ind gennem glaslågerne til garderobeskabene afslører, at instant kaffe er en vigtig del af studielivet. I ¾ af skabene er der kaffepulver.

Det har en af husets administrativt ansatte en god forklaring på:

– Medicinstuderende er ikke klogere end andre studerende. Men de er de mest ihærdige, de kan læse i døgndrift. Ingen andre steder har jeg set studerende læse så meget. ■

TANJA SØLVKJÆR

Cand.oecon. with focus on Business Management, University of Aarhus

Business development Executive, India

Enjoys dancing Latin American and standard dance

A keen photographer and loves to travel around the world to take photos of exotic animals

Next goal: Climb Kilimanjaro, and go back to India to visit her sponsor child and see where she goes to school

Seeking One More.

IF YOU'RE ONE OF A KIND LIKE TANJA, YOU COULD BE THE ONE.

Tanja joined McKinsey & Company in 2006, seeking a challenging international career that would open doors. She came to the right place. Our company is involved in more than a thousand projects worldwide advising leading companies. Our teams help clients develop and implement solutions to important and complex problems across their business – locally and globally.

Consulting is an exciting job with great opportunities for personal and professional development, but it is not for everyone. It takes ambition, commitment and a will to succeed. It requires determination as well as talent.

If you have these qualities and have just graduated or are about to – you could be the one we're seeking.

For further information, please visit our web site www.mckinsey.dk or call our Recruiting Coordinator Mette Nielsen on 3337 8126.

Application should be sent to:
McKinsey & Company
Att.: Mette Nielsen
Ved Stranden 14
1061 Copenhagen K,
or email Mette_Nielsen@mckinsey.com

McKinsey&Company

Giraffens blodtryk giver ny viden

Vi mennesker er ikke gode til at regulere vores blodtryk. Det er giraffen derimod. Forskere undersøger derfor, hvordan giraffen kan hjælpe en million danskere med for højt blodtryk.

Af Ida Hammerich Nielson

ihn@adm.au.dk

Måske kender du fornemmelsen. Du ligger ude i haven en varm sommerdag og slapper af. Pludselig ringer det på døren. Du rejser dig hurtigt op, og hele verden kører rundt, mens du kæmper for at holde balancen – hvis du da ikke allerede er gået i græsset af bar svimmelhed. Svimmelheden er et udslag af, at hjertet ikke kan nå at øge blodtrykket i hjernen. Bliver blodtrykket for svagt, besvimer vi. Bliver blodtrykket derimod for højt, kan vi få hjerneblødninger eller hjerneskrader. I det hele taget er blodtrykket i hjernen altafgørende for vores funktion som mennesker.

I modsætning til mennesket har giraffen en fantastisk evne til at regulere sit blodtryk. Derfor undersøger en række forskere fra Det Naturvidenskabelige og Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet giraffens kredsløb i et tværfagligt forskningsprojekt. Giraffen er som det højeste landlevende pattedyr særligt interessant, fortæller ph.d.-studerende Emil Brøndum, der leder styregruppen for projektet.

– Når giraffen drikker vand, sænker den hovedet til ca. to meter under hjertet. Det betyder, at blodet bliver presset ned i hjernen, og blodtrykket stiger enormt. Det mærkelige er, at giraffen ikke får hjerneskrader af det. Hvis et menneskes blodtryk stiger tilsvarende, vil man få en hjerneskrade og dø. Så hvis vi kan finde ud af, hvordan giraffens hjerne og blodkar fungerer, kan vi måske få en bedre forståelse af, hvordan vi hjælper patienter med f.eks. hjerneblødninger, siger Emil Brøndum.

Tilbage til Afrika

Forskere har op gennem historien undret sig over giraffens kredsløb uden at have konkrete forsøg at hænge teorierne op på. Det råder det århusianske forskerteam nu bod på. Allerede i

2006 var de i Sydafrika for at lave forsøg med det høje dyr. Professor Tobias Wang fortæller:

– Konkret foregik det på den måde, at vi bedøvede giraffen og indopererede forskellige apparater i dens hals. Derefter hængte vi den op i et hejssystem, der kunne simulere den bevægelse, giraffen laver, når den bukker sig ned for at drikke.

Ud af forsøget kom nogle spændende målinger, som bl.a. viste, at giraffens halsvener fungerer som et reservoir, hvor blodet ophobes, når hovedet er sænket. Derved mindskes det centrale blodvolumen og dermed også blodtrykket. Det er imidlertid også blevet klart, at bedøvelsen påvirkede forsøgsresultaterne.

– Når man bedøver et dyr, har det konsekvenser for, hvordan blodkarsystemet reagerer. Planen er derfor, at vi i år skal tilbage til Afrika for at lave nye forsøg – vi vil implantere udstyret i giraffen under bedøvelse, men derefter vil vi vække den og slippe den fri.

Når vi efter nogle dage opererer udstyret ud igen, kan vi se, hvordan blodtrykket ændrer sig på ikkebedøvede giraffer, siger Tobias Wang og tilføjer, at girafferne i begge typer forsøg aflives efter forsøgene på grund af indgrebenes invaliderende karakter. Girafferne ville ellers være blevet brugt som jagtdyr.

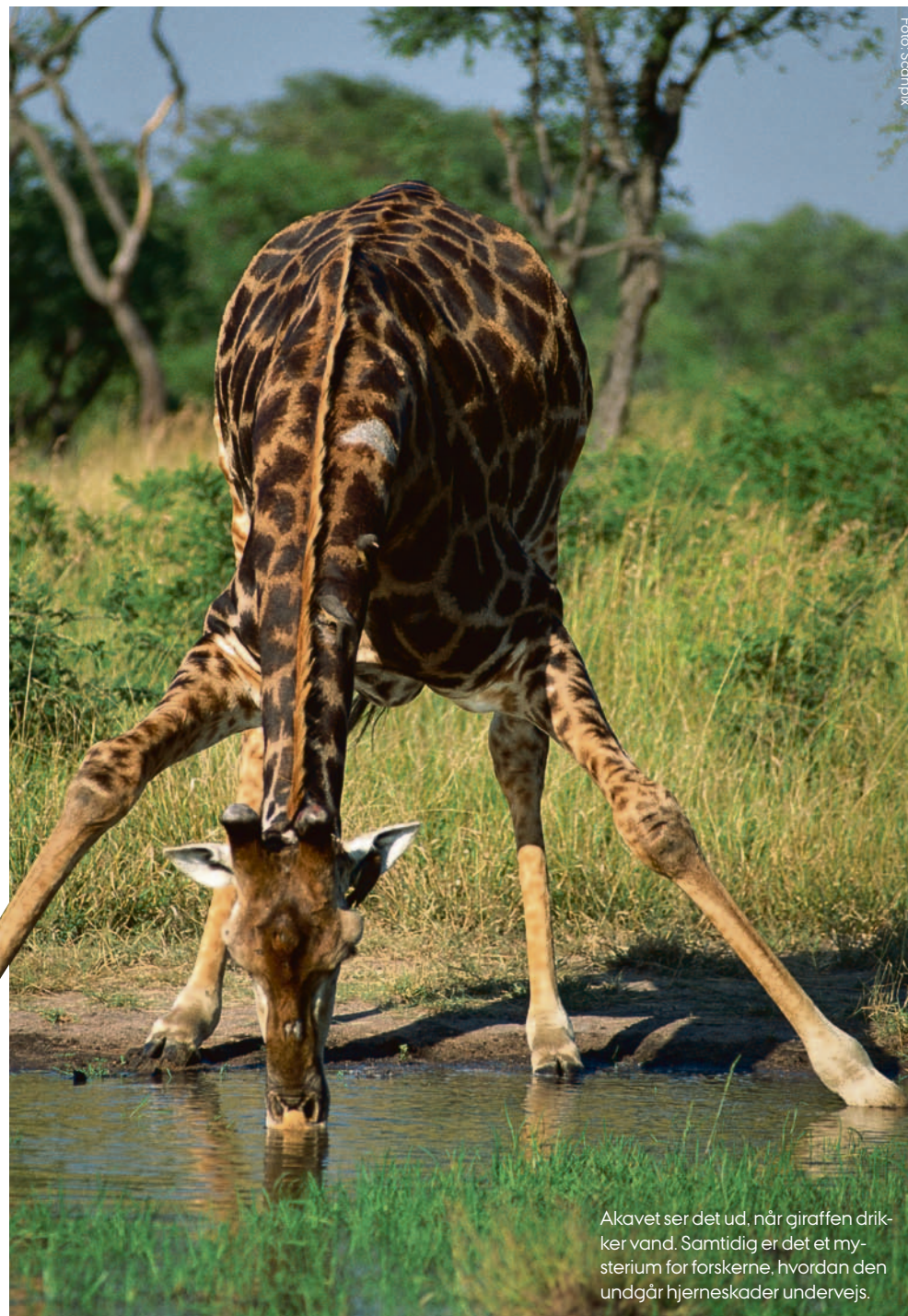
Foreløbig har forskerne haft fingrene i 15 giraffer og regner med, at de efter Afrika-turen har nok data. Derefter kan girafferne have deres blodtryk i fred igen. ■

” Det mærkelige er, at giraffen ikke får hjerneskrader.

Emil Brøndum

Fokus på forskning

UNivers fortæller i hvert nummer af avisen en spændende, pudsigt eller vedkommende forskningshistorie.

Akavet ser det ud, når giraffen drikker vand. Samtidig er det et mysterium for forskerne, hvordan den undgår hjerneskrader undervejs.

Viden på tværs

Der er få, der giver sig i kast med tværfaglige forskningsprojekter. Det er ærgerligt, for de giver os helt ny viden, mener forsker.

Af Ida Hammerich Nielson

ihn@adm.au.dk

– Alle råber og skriger på tværfaglighed, men i virkeligheden er der få, som giver sig i kast med det. Det er ærgerligt, for det interessante ved tværfaglige projekter er, at man kan sige noget helt nyt, som ligger mellem eller over disciplinerne.

Lektor Peter Kastberg fra Handelshøjskolen forsker i tværfaglige forskningsprojekter. Han er fluen på væggen, når forskere fra Det Sundhedsvidenskabelige og Det Naturvi-

denskabelige Fakultet undersøger giraffens kredsløb i et stortilet, tværfagligt forskningsprojekt. Han skal undersøge, hvad der egentlig sker, når personer fra forskellige fag mødes med hinanden i et projekt.

– De faglige discipliner mødes og forstyrrer hinanden, fordi de har hver deres opfattelse af verden. Men i projektet opstår en ny form for faglighed, en ny disciplin, som giver os helt ny viden, fortæller Peter Kastberg og tilføjer, at den nye disciplin formodentlig forsvinder, når projektet er slut, og deltagerne går tilbage til deres gamle discipliner.

– Vi skal beholde vores discipliner, ellers mister vi dybden. Men vi skal også have en interesse i at mødes på tværs i midlertidige samarbejder.

Tværfaglighed ved et tilfælde

I girafprojektet mødes naturvidenskab og sundhedsvidenskab. Trods forskellige interesser taler de nogenlunde samme sprog og har samme opfattelse af det grundvidenskabelige. Alligevel er der forbavsende få tværfaglige projekter mellem de to beslægtede fagområder, siger professor Tobias Wang fra Biologisk Institut.

– Girafprojektet blev til, da jeg tilfældigvis mødte en gammel ven fra Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet i Universitetsparken og fortalte om min interesse for giraffer. Selvom vi sidder tæt på hinanden, er der langt over på den anden side af gaden. Det er svært at lave samarbejde mellem grupper, der ikke mødes til daglig, siger han.

Der er endnu større udfordringer på spil, hvis man bevæger sig langt væk fra sit eget

” Universitets-systemet er bygget op omkring enfaglighed.

Peter Kastberg

fagområde i tværfaglige projekter, mener Peter Kastberg.

– Hele universitetssystemet er bygget op omkring enfaglighed. Du skal være ekstremt monofaglig for at gå fra adjunkt til lektorat til professorat. Desuden er det svært at publicere tværfaglig forskning i tidsskrifterne. I det hele taget mangler der nogle incitamenter, siger Peter Kastberg. ■

Kommentar?

Er du enig i, at der er for få tværfaglige forskningsprojekter på Aarhus Universitet? Skriv din mening til univers@au.dk

Store problemer ved fakultetsskift

Forsøg på at kombinere fag fra to forskellige fakulteter endte i frustration.

Af Louise Debois

ldn@adm.au.dk

I disse uger skal en stor gruppe af universitetets bachelorstuderende vælge side- og suppleringsfag. Langt de fleste vælger at blive inden for fakultetets egne grænser, og det kan meget vel være en rigtig god idé, hvis de vil undgå en masse bøvlg og frustration, mener 6.-semesterstuderende ved Aarhus Universitet Pernille Nissen. Hun startede i 2007 på uddannelsen i nordisk sprog og litteratur. For et år siden besluttede hun at læse sidefag i matematik, og dermed skulle hun kombinere fag fra Det Humanistiske Fakultet og Det Naturvidenska-

belige Fakultet.

– Det har altid været min drøm at undervise i dansk og matematik i gymnasiet, og til u-days fik jeg at vide, at det sagtens kunne lade sig gøre. Men så nemt gik det ikke, fortæller hun.

For mange ECTS-point et problem

Kombinationen af fag fra to fakulteter skabte nemlig store problemer.

– For det første modtog jeg aldrig et optagelsesbrev fra Matematik, så det skulle jeg selv ordne efter semesterstart. Dernæst var der problemer i forhold til min bacheloropgave, fordi de på Nordisk ville have, at jeg skulle skrive den på 5. semester, mens de på Ma-

tematik mente, at jeg skulle skrive den på 6. semester, forklarer hun.

Pernille Nissen besluttede at skrive sin bacheloropgave på 5. semester, men det gav problemer.

– Den beslutning betød, at jeg afsluttede for mange ECTS-point på første del af sidefaget, og det må man ikke på bachelordelen af sin uddannelse. Derfor skulle jeg søge om tilladelse til midlertidigt optag på min kandidatuddannelse hos Studieforvaltningen, fortæller hun.

Stædighed blev redningen

Pernille Nissen sendte ansøgningen, så snart hun blev opmærksom på problemet, men fik til

UNivers sætter i dette nummer fokus på de problemer, der kan opstå, når studerende sammensætter tværfaglige elementer i deres uddannelse.

sin store overraskelse afslag to måneder senere:

– Først grinte jeg, for jeg tænkte, at der måtte være sket en fejl. Efter en halv time blev jeg virkelig, virkelig ked af det. Det betød reelt, at jeg måtte droppe ud, og det var et afslag på min fremtid. Efter endnu en halv time besluttede jeg, at jeg *ville* være sidefagsstuderende i matematik, og tog kampen op igen.

Det var først, da Pernille Nissen i januar direkte kontaktede prodekanen på Det Humanistiske Fakultet, Arne Kjær, at problemet blev løst, og hun fik lov at læse sidefag i matematik.

– I løbet af det sidste halve år har jeg søgt hjælp hos studievejledere, institutledere, studieledere og Studieforvaltningen. Det har været ekstremt frustrerende og krævet en enorm arbejdsindsats. Jeg kan slet ikke forstå, at det nærmest er umuligt at kombinere to store gymnasielærerfag på Aarhus Universitet, siger Pernille Nissen og håber, at hun nu får lov til at koncentrere sig om studierne.

– Men jeg ved jo ikke, hvornår der opstår nye problemer, sukker hun. ■

Det er ikke nemt at være splittet mellem to fakulteter. Pernille Nissen var tæt på at måtte opgive drømmen om en fremtid som gymnasielærer i dansk og matematik

Foto: Lars Kusee/AU-foto

TILVALG

En stor gruppe af universitetets 4.-semesterstuderende skal inden 15. april vælge kandidatfag eller side- eller suppleringsfag.

Sidefag dækker over alle gymnasielærerfag og tager op til to år. Den studerende opnår undervisningskompetence i sit sidefag.

Suppleringsfag tager et år, giver ikke undervisningskompetence og dækker over en lang række forskellige fag.

Læs mere om tilvalg på www.au.dk/fakulteter/instituttermv/index/registra/studieguide/tilvalg/guide/

Formaliteter stopper tværfagligheden

Mulighederne for tværfaglighed på AU strander på for mange regler og for meget bureaukrati

Af Louise Debois

ldn@adm.au.dk

Institutleder på Matematik Johan P. Hansen møder jævnligt studerende, der har svært ved at kombinere fag fra Det Naturvidenskabelige Fakultet med fag fra Det Humanistiske Fakultet og Handelshøjskolen. Han vil gerne hjælpe dem, der er kommet i klemme, men oplever ofte en mur af regler, som det nærmest er umuligt at trænge igennem.

– Det er bekymrende, at det er så vanskeligt. Mens vi på Matematik har tradition for et godt samarbejde med Det Samfundsvideenskabelige Fakultet, har jeg mødt studerende, der har haft store problemer med at få lov til at kombinere gymnasielærerfag fra Det Natur-

videnskabelige Fakultet og Det Humanistiske Fakultet, ligesom jeg har oplevet, at en studerende fra faget matematik-økonomi, der ville tage et fag på 10 ECTS-point på Handelshøjskolen, blev afvist på grund af ren formalisme. På forskersiden er der rigtig gode muligheder for at arbejde tværfagligt, men uddannelsesmæssigt er det et meget rigtigt system, mener Johan P. Hansen.

Fakulteter: Vi er opmærksomme

Det er fakulteterne, der skal koordinere de tværfaglige studieforløb, og her ved man godt, at der kan være problemer.

– Det er et problem, at vi har været bedre til at snakke sammen inden for fakultetsgrænsen end på tværs, og at vi nogle gange har overset

de studerende, der har været i klemme, erkender Anna Bak Maigaard, der er områdeleder på Det Humanistiske Fakultet.

– Derfor er vi netop gået i gang med at kigge på nogle studiemodeller, der kan gøre det lettere og mere attraktivt for studerende at vælge kombinationer mellem naturvidenskabelige og humanistiske fag, fortæller hun.

Også på Det Naturvidenskabelige Fakultet er man blevet opmærksom på problematikken.

– Forskelle i studieordninger og studiestrukturer kan gøre det vanskeligt at tilrettelægge tværfaglige studieforløb, forklarer studieleder på Det Naturvidenskabelige Fakultet Sven Skyum og tilføjer, at større gennemsigthed forhåbentlig giver basis for, at langt flere studerende i fremtiden vil kombinere humanistiske og naturvidenskabelige fag.

AU vil gerne prioritere tværfaglighed

Det fremgår af AU's strategi for 2008-2012, at

universitetet arbejder mod et indre uddannelsesmarked, hvor tværfagligheden blandt studerende skal sikres og udbygges. Det fortæller vicedirektør for AU Studieadministration Eva Teilmann.

– På ledelsesniveau lægges der helt klart op til faglig udveksling, fordi de studerende skal rustes til et meget fleksibelt arbejdsmarked. Mulighederne skulle gerne være til stede, men initiativet skal komme fra de studerende selv, og her ville jeg gerne se et større engagement, påpeger hun.

Det er netop sådan et indre uddannelsesmarked, Johan P. Hansen efterspørger.

– På nogle udenlandske eliteuniversiteter, f.eks. Brown University i USA, har man indført valgfrihed og fleksibilitet i uddannelserne med stor succes. Det burde vi også gøre på AU. Men det kræver, at vi laver en gennemgribende granskning af vores nuværende system, stopper op ved hver enkelt regel og overvejer, hvorfor den er der, siger han. ■

Har du planlagt din fremtid?

Af Astrid Hellerup Madsen

ahm@adm.au.dk

Foto: Roar Løve Pockke/AU-foto

Thomas Klausen, 25 år, læser japansk, 4. semester

– Jeg valgte japansk af ren og skær interesse, men det er et ret teoritungt studium. Vi har arbejdet meget med grammatik og historie. Derfor regner jeg med at vælge humanistisk organisationsudvikling som suppleringsfag. Det har den klare fordel, at det er meget praktisk orienteret og har en direkte relation til arbejdsmarkedet; blandt andet skal man samarbejde med en virksomhed om en konkret case.

Vanessa Salome Christophersen, 22 år, læser statskundskab, 4. semester

– Normalt vælger studerende på Statskundskab at blive der i alle fem år. Men efter jeg har fået min bachelor, vil jeg gerne prøve noget andet. Statskundskab er meget abstrakt og teoretisk, så for at prøve noget andet tager jeg min kandidatdel på journalistik (cand.public., red.). Jeg ved ikke helt, hvad jeg vil bruge det til, men drømmejobbet er chefredaktør på Politiken.

Signe Klange, 21 år, læser biologi, 4. semester

– Jeg er stadig i tvivl om, hvad jeg vælger. Men det bliver et sidefag, for jeg vil gerne være gymnasielærer. Jeg havde en virkelig god lærer til både billedkunst og biologi, så jeg har altid tænkt, det var en god kombination. Men ingen af fagene er obligatoriske i gymnasiet, så måske bliver det svært at få job. Jeg har boet i England og kunne godt lide kulturen, så måske vælger jeg engelsk i stedet.

Udfordring at integrere studerende på tilvalg

Institutterne skal skabe kultur, der ligestiller alle studerende.

Af Astrid Hellerup Madsen

ahm@adm.au.dk

Et velfungerende studiemiljø er ikke nok til at få den gruppe af studerende, der hvert år begynder på deres tilvalgsfag, til at falde til. Det er også vigtigt, de ikke føler sig nedprioriterede i forhold til de helt nye studerende. Og for at undgå det må institutter og fakulteter vende blikket indad.

– Vi skal være meget opmærksomme på den måde, vi modtager og behandler studerende, der kommer fra andre fag og fakulteter. Generelt har vi nok ikke været helt så imødekommende over for den gruppe af studerende, siger Eva Teilmann, vicedirektør for AU Studieadministration.

Samfunds-fag er en af de store aftagere, når studerende skal vælge deres tilvalgsfag. Anne Mette Kjær er studieleder på Institut for Statskundskab, og hun nikker genkendende til udfordringen med at integrere de sidefagsstuderende.

Instituttets holdning er vigtig

Hvert år starter ca. 50 studerende på sidefaget samfunds-fag. De kommer fra to år på et hovedfag på et andet studium. Til sam-

menligning starter 220 helt nye studerende på statskundskab. Og fordi de er i undertal, kan de sidefagsstuderende komme til at føle sig oversete.

– Studiet er jo primært indrettet for dem, der vil læse statskundskab. De sidefagsstuderende kommer fra en anden tradition, og det gør det måske lidt sværere for dem at falde til her. På studenterevalueringerne kan vi se, at de er en anelse mindre tilfredse end de hovedfagsstuderende, siger hun.

Derfor bliver emnet løbende taget op i studienævnet, der så tilpasser studiet med særlige undervisningsforløb og rusarrangementer kun for de sidefagsstuderende. Men ligesom Eva Teilmann mener Anne Mette Kjær også, at det gør en forskel, hvilken holdning de studerende på sidefag bliver mødt med i løbet af uddannelsen. Et eksempel på en situation, hvor tilvalgsfagsstuderende kan føle sig nedprioriteret, er i velkomsttalerne ved studiestart.

– Det er ikke nok bare at sige velkommen til dem i en sidebemærkning og så ellers koncentrere sig om de studerende på hovedfaget. Alle skal fra starten vide, at de er velkomne på deres nye studium, siger hun. ■

>_gå nye veje.
Sæt dine spor.

Når du vælger cand.it. efter din bachelor, tager du et innovativt valg. Du kan komme til at udvikle og udnytte it-teknologi inden for det område, du brænder for, hvad enten det er ledelse, kommunikation, design eller noget helt fjerde.

>_læs mere på
www.cand-it-vest.dk

– læg it til din bachelor

cand.it.

it-vest

samarbejdende universiteter

AALBORG UNIVERSITET

SYDDANSK UNIVERSITET.DK

AARHUS UNIVERSITET

STUDIEDAGBOG:

Fra rustur til "serious" medicinstuderende

Bolette Jakobsen har netop afsluttet den første uge på sit nye studium. Læs med over skulderen i studiedagbogen, når den nytilflyttede studine lærer Aarhus Universitet at kende med alt, hvad det indebærer af etiske dilemmaer og kolde øl.

Mandag

Jeg tilbragte resterne af gårsdagen med rystende hænder og dunkende hoved efter en på alle måder fantastisk rustur. I dag er tømmermændene heldigvis fordampet, og jeg er klar til start.

Et (næsten) nyt årti med et nyt studium i en ny bolig i en ny by. Jeg har glædet mig til at komme væk fra Fyn, der til tider illustreres perfekt i reklamen "Der sker ikke en skid i provinsen".

Dagens faglige indhold bestod i en introduktion til to fag. Det virker spændende, men også overvældende stort. Efter forvirret at stige ind foran i en bybus, der åbenbart har bagindstigning her, for at køre af sted mod et ukendt busstoppested nåede jeg til sidst frem til mit kommende hjem på kollegiet.

Tirsdag

Havde succes med at finde en bus til universitetet, men hjemturen blev temmelig kaotisk, da busserne på grund af sneen ikke kunne komme i gang op ad bakke, og passagererne derfor skulle skubbe bagpå. Jeg måtte melde afbud til aftenens biograftur med holdet, men fik i stedet tid til at pleje forholdet til mine medkollegianere. Sjovt, som kolde øl bare gør det hele meget hyggeligere.

Sjovt, som kolde øl bare gør det hele meget hyggeligere.

Onsdag

Vi legede læge til holdundervisning. En fed time, som udfordrede vores evner til diplomati, gav en mere humanistisk vinkel på studiet og flyttede fokus fra pensum og eksamenerne til selve målet med uddannelsen. Vi diskuterede etiske dilemmaer, som vi i vores fremtid vil komme ud for, og det var meget inspirerende. Efter undervisningen følte jeg mig så dedikeret, at jeg brugte næsten hele månedens SU på fire bøger fra medicinerbogladsen.

Første læsegruppeaktivitet bestod i at lave pulverkage til kageaften. Vi fik spist kage, til vi nåede smertegrænsen, og spillede derefter twister. Fem-seks russer og vores (herlige) tutorer stod med oppustede maver i akavede og smertefulde stillinger – hell yeah!

Torsdag

Det meste af dagen blev brugt på at udforske byen. Har lavet en "få styr på dit liv"-liste, hvor flere ting allerede er krydset af. Jeg kan nu nogenlunde finde rundt i Uniparken og har besøgt flere af universitetets kantinerne. Jeg kan nu også finde ud af at gå ind i den rigtige ende af bybusserne OG købe billet til dem – og jeg greb i dag mig selv i at sige "sårn". Måske kan jeg snart gå i et med mine århusianske omgivelser.

Fredag

Tætpakket skema med fem timers forelæsninger inden rusbar i Medicinerhuset. Vi har brugt de sidste dage på at overveje, hvordan vi kunne komme til at ligne græske guder, helte og uhyrer fra tegnefilmen Herkules.

Mit holds mål er selvfølgelig (igen!) at vinde holdkonkurrencen i aften, og iført lagnar og sandaler trænger vi nu til at danse vores rusdansk "I Like to Move It, Move It".

I aften siger vi farvel til det uforpligtende liv som intro-russer, inden det fra mandag går løs med serious business!

Legater og fonde

Understøttelsesfonden for enker og børn af præster i folkekirken

I ovenstående fond er der nogle portioner ledige, som kan søges af:

- Enker efter præster i folkekirken, som ved sygdom eller på anden måde er særlig vanskeligt stillede, eller som har behov for midlertidig økonomisk bistand.
- Børn af præster i folkekirken, når den af forældrene, der er præst, er død, og børnene har behov for økonomisk støtte.
- Børn af præster i folkekirken til hjælp til en påbegyndt længere varende undervisning eller til studier og anden uddannelse.

Ansøgningsskemaer er obligatoriske og fås ved henvendelse til:
Københavns stift, Nørregade 11, 1165 Kbh. K. Tlf. 33 47 65 00
 eller på Københavns stifts hjemmeside www.kobenhavnsstift.dk under "Legater".

Det må oplyses, til hvilken gruppe ansøgeren hører.

Ansøgning må være stiftet i hænde senest fredag den 26. marts 2010.

Understøttelsesfonden for enker og børn af lærere i den danske folkeskole

I ovenstående fond er der nogle portioner ledige, som kan søges af:

- Enker efter lærere i folkeskolen, som ved sygdom eller på anden måde er vanskeligt stillede.
- Ugifte børn, fortrinsvis døtre, af lærere i folkeskolen, når den af forældrene, der er lærer, er død, og børnene har behov for økonomisk støtte.

Ansøgningsskemaer er obligatoriske og fås ved henvendelse til:
Københavns stift, Nørregade 11, 1165 København K. Tlf. 33 47 65 00
 eller på Københavns stifts hjemmeside www.kobenhavnsstift.dk under "Legater".

Det må oplyses, til hvilken gruppe ansøgeren hører.

Ansøgning, forsynet med skoleforvaltningens påtegning samt oplysning om ansøgerens kvalifikationer, må være stiftet i hænde senest fredag den 26. marts 2010.

Unisøen – nu med vandsport

Hvorfor stå på vandski i en lille, brun sø midt mellem gule undervisningsmure? Fordi man kan, lyder svaret fra en tidligere studerende.

Af Kristian Serge Skov-Larsen

ksl@adm.au.dk

Hvis du troede, at det hurtigste, der nogensinde har bevæget sig over det ellers stillestående og grumsede vandspejl midt i Universitetsparken, var en hærdebred og kamproende medicinstuderende til den årlige kapsejls, så kan du godt tro om igen.

Surfer Roni Burkarl med sin Winch.

For i vinterens mulm og mørke – inden frosten lagde alle danske vandoverflader i et jerngreb – sneg en nuværende og en tidligere studerende sammen med en kammerat sig til at teste deres seneste indkøb midt mellem bundslam, døde ænder og generationer af gamle, druknede ølflasker.

Ved hjælp af en tørdragt, et wakeskate, der er en slags skateboard til vandbrug, og deres nyindkøbte Winch, der grundlæggende er en motor sat til et kabelspil, så 200 meter vandskisnor kan trækkes ind på rekordtid, kom de tre op på næsten 20 km/t på de 10-15 sekunder, en gennemsnitlig tur på tværs af søen varede.

Roni Burkarl har haft alle former for skisport som opslugende interesse længe inden kemistudiet på Aarhus Universitet, og i dag er han medejer af den netop åbnede Edge Boardshop, der sælger alle former for udstyr til sport med brædder under fødderne. Hvorfor de lige valgte Aarhus Universitet til at teste den nyeste gadget, har han ikke rigtig noget svar på.

– Jeg tror mest af alt, det var, fordi der er lys på om aftenen, smiler han.

Hvorfor man får den lyse ide at dyrke vandskisport midt i en af de koldeste danske vintre i mange år, har han også lidt svært ved at forklare.

Inden isen lagde søen i et jerngreb, benyttede tre vandski-entusiaster en såkaldt "Winch" til lidt actionsport på det skiden-grønne vand.

– Jeg tror, vi alle tre er så sindsygt bidt af en hobby, der er så fed, at vi ikke kan vente helt til sommer med at komme ud og stå. Nogle har råd til at rejse rundt hele året efter varmegraderne, vi andre må nøjes med det kolde danske vintervand, siger han.

Det er ikke kun vandski-interesserede, der har fået øjnene op for, hvor meget sjov man kan få ud af en Winch. Ronni Burkarl har al-

lerede fået den første løse føler i en fredagsbar, om ikke det nye apparat kan lånes til den traditionsrige kapsejls mellem festforeningerne i maj.

– Jeg kan godt garantere, at vi kan trække en båd hurtigere over søen, end hvem som helst kan ro. Og hvis en festforening melder sig, kan vi nok godt bestikkes til at komme forbi og give en hånd, siger han. ■

UDENRIGSMINISTERIET

OVERVEJER DU EN

INTERNATIONAL KARRIERE?

SÅ KAN EU'S GENERELLE ANSÆTTELSES-PRØVE VÆRE EN GENVEJ FOR DIG

EU-institutionerne er spændende og udfordrende arbejdspladser med jobmuligheder i Europa og resten af verden. En bestået ansættelsesprøve åbner døren.

Du kan tage ansættelsesprøven, hvis du er statsborger i EU og har en bachelorgrad. Prøven kan tages på engelsk, fransk eller tysk. Erhvervs erfaring er ikke nødvendig.

Ansættelsesprøven kan tages indenfor fem selvstændige kategorier:

1. generel offentlig administration
2. jura
3. revision
4. økonomi/statistik
5. IT

Du kan læse mere om ansættelsesprøven og tilmelde dig Udenrigsministeriets forberedelseskursus på www.umkc.dk

Du kan tilmelde dig ansættelsesprøven fra den 16. marts i år på www.eu-careers.eu

Foto: Lars Kruse/AU-foto

Det er ikke kun for hyggens skyld, at biologistuderende Sarah-Lina Schild går tur med sin hund i den snedækkede universitetspark. Hun har nemlig lært Kaisa, som hunden hedder, at gå med saddeltasker, og som det fremgår af billedet, er taskerne fyldte – ikke med hundegodter, men med Sarah-Linas biologibøger.

– Kaisa er ved at vænne sig til sadde taskerne, men hun havde en del koordi-

nationsproblemer i starten. Hun stødte ind i lygtepæle, fordi hun glemte den ekstra bredde, taskerne giver, fortæller Sarah-Lina, som også har lært Kaisa at sidde foran på sin scooter:

– Jeg har ingen bil, og derfor er det praktisk, at hun kan komme med på scooteren, når jeg skal til hundetræning med hende eller ud at lufte hende i skoven.

/ldn

FRIT EN FØRSKER

Udnyt den store hjernemasse på Aarhus Universitet

Af Louise Debois

ldn@adm.au.dk

Spørgsmål:

Kan man vænne sig til at tåle kulde?

(Morten Yde Petersen, økonomi, 1. semester)

Svar:

Lektor Ole Sonne, Institut for Fysiologi og Biofysik, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet:

– Mennesket er egentlig et tropisk dyr, og faktisk er vi slet ikke beregnet til at bo nord for den 55. breddegrad. Når vi alligevel vælger at gøre det, reagerer kroppen på kuldepåvirkningen – men forskelligt, afhængigt af om den udsættes for vedvarende eller årstidsbestemt kulde. Ved vedvarende kuldepåvirkninger over generationer vil kroppen langsomt tilvænne sig det kolde klima. Man kan se på folk, der bor i polaregne, at de gennem evolutionen har udviklet et væsentligt højere stofskifte end andre mennesker. Det betyder, at de producerer mere varme og dermed bedre kan modstå kulde. Det betyder så også, at der skal langt mere mad indenbords.

Men hvad så med en vinter som den, vi har haft i Danmark i år. Reagerer kroppen også på det?

” Der er ingen fare for, at vi får pels igen.

Ole Sonne, lektor ved Institut for Fysiologi og Biofysik

– Ja, det gør den. I løbet af ret kort tid kan man faktisk træne sig op til at få en højere hudtemperatur. Men ved årstidsbestemt kulde foregår denne tilvænnning meget lokalt på kuldeeksponerede overflader som fingre og ansigt. Vi får kolde fingre i vintervejret, fordi kroppen lukker af for blodtilførslen. Det giver fare for

forfrysninger, men kroppen kan vænne sig til at åbne op for blodet. Resultatet er varmere fingre og færre forfrysninger. Men det koster energi, og derfor spiser vi ofte mere om vinteren.

Får vi mere hår på kroppen under en barsk vinter?

– Der er ingen fare for, at vi får pels igen. Det har vi for længst kompenseret for ved at klæde os bedre på. Hvis man som fyr vil have en kraftig hårpragt på overkroppen, er tricket ikke at gå uden jakke om vinteren. Og pigerne skal ikke frygte at få overskæg for den sags skyld. ■

VINDMØLLEPARK

Miljøvenlige alternativer til traditionel energi skal helst kunne holde til lidt af hvert. Derfor har vi brug for nye talenter, der ikke mister pusten. Som graduate i Energinet.dk kan du se frem til at udfolde din faglighed i krydsfeltet mellem samfundsnytte, moderne energipolitik og internationalt samarbejde. Sammen med nogle af landets allerbedste hoveder kommer du nemlig til at sætte dit præg på nogle af de største anlægsprojekter i Danmarks historie. Har du lyst til at være helt uundværlig? Så tjek • energijob.dk •

coreworkers.dk

Skru op for mulighederne Bliv graduate i Energinet.dk

Er du nyuddannet økonom, it-specialist eller stærkstrømsingeniør? Så kan du måske være en af de 6 nye graduates, Energinet.dk byder velkommen i Fredericia og/eller Ballerup den 1. september 2010. Du kommer i turnus i tre forskellige afdelinger, der matcher din uddannelse og dine interesser, og fra start får du ansvar for dine egne opgaver, mens du videreuddanner dig, fx til projektleder. Vi garanterer dig en stejl læringskurve – og en travl hverdag.

Læs mere på energijob.dk, eller ring til Trine Holm i vores HR-afdeling på tlf. 76 22 43 94 eller mobil 23 33 89 48. Vi skal have din ansøgning senest d. 23. april 2010.

ENERGINET/DK
helt uundværlig

KØB AARHUS UNIVERSITETS NYE
MERCHANDISE PÅ **WEBSHOP.AU.DK**

Krus med eller
uden hank:

60 kr.

Sportstaske: 209 kr.

Skuldertaske: 149 kr.

PC sleeve: 129 kr.

Find meget mere merchandise på webshop.au.dk
Varerne kan også købes offline ved at møde op i Aarhus Universitets informationscenter.

Studerende fra AU-HIH vinder af Venture Cup

Venture Cup, universiteternes fælles konkurrence for idéer og forskning med forretningspotentiale, blev i år vundet af Frank Nørgaard, der læser Business Development Engineer på 2. semester ved Handels- og IngeniørHøjskolen i Herning (AU-HIH). Han har opfundet computerprogrammet FutureCad, der kan indsamle alle relevante informationer vedrørende færdige byggerier i Danmark, så det enkelte byggeri bliver overskueligt for medarbejdere i f.eks. kommunerne. Frank Nørgaard har allerede fået henvendelser fra interesserede investorer og kunder.

– Markedsføringen og de penge, der er fulgt med prisen, har virkelig gjort en forskel, siger han.

Bliv fan af SU

Det er nu muligt at blive fan af Statens Uddannelsesstøtte på Facebook og på denne måde holde sig opdateret om de nyeste tiltag fra SU.

– Vi har kunnet konstatere, at informationer om de ændrede procedurer, der følger af overgangen til fuld selvbetjening på SU-ansøgninger, ikke er nået ud til alle studerende. Dem håber vi nu at få fat i ad andre kanaler, siger informationschef i SU Charlotte Rohlin Bastrup. Find siden ved at søge på "statens uddannelsesstøtte" på Facebook.

Horsens Ny Teater var tidligere kendt for at arrangere megakoncerter med stjerner som Rolling Stones og Madonna. Nu har andre arrangører taget over. Ifølge Kim Bisgaard Pedersen er tiden løbet fra de store koncerter. Han skaffer stadig verdensnavne til Horsens Ny Teater, men koncerterne er nu eksklusive arrangementer i den 100 år gamle teatersal, hvor der er plads til 550 siddende gæster.

Rebellen blev teaterdirektør

Kim Bisgaard Pedersen gik målrettet efter at blive koncerthusdirektør ved at kombinere en bachelor i musikvidenskab med en overbygning i økonomi. Den utraditionelle kombination betød, at Kim Bisgaard Pedersen i en alder af 28 år blev headhuntet til jobbet som teaterdirektør for Horsens Ny Teater.

Af Tina Skogstad Lee
tlee@adm.au.dk

– Jeg dukkede op på min retromotorcykel fra 1969, i en slidt blazer med min knaldgrønne skoletaske på ryggen og min æggeskal på hovedet. Det syntes de var sindssygt mærkeligt, fortæller Kim Bisgaard Pedersen.

Han sidder i cafeen på Horsens Ny Teater og fortæller om jobsamtalerne op til sin ansættelse. Det er tirsdag formiddag, og bortset fra en cafemedarbejder er der mennesketomt på teatret.

BLÅ BOG

Navn: Kim Bisgaard Pedersen
Alder: 29
Stilling: Teaterdirektør, Horsens Ny Teater
Uddannelse: Bachelor i musikvidenskab, kandidat i økonomi
Færdiguddannet: Afsluttede specialet januar 2008

– Da bestyrelsen spurgte, hvad jeg ville gøre, hvis jeg var direktør på teatret, svarede jeg, at jeg ville gøre alt andet end det, Frank Panduro (tidligere teaterdirektør, red.) havde gjort, fortæller Kim Bisgaard Pedersen med et glimt i øjet.

– Det tændte de på. At jeg var en lille rebel i forhold til de andre ansøgere. Og det var skidemodigt af dem at ansætte mig! Tænk på, at bestyrelsesformanden var over 60, griner Kim Bisgaard Pedersen.

Frygten for at fejle
Den unge teaterdirektør tager brillerne af og gnider sig i øjnene. Det er ikke usædvanligt, at hans arbejdsuge sniger sig op over 80 timer. Netop det store engagement, som stillingen kræver, fik ham til overveje, om han var parat.

– Det var en ordentlig mundfuld som helt nyuddannet. Hvad hvis det blev en fiasko? Men da jeg som ung boede i Horsens, var der mange ting, som jeg savnede. Så skulle man jo være et skarn, hvis man ikke tog kampen op, når man fik tilbudt en

Foto: Roar Liva Pasker/AU-foto

” Det var en ordentlig mundfuld som helt nyuddannet. Hvad hvis det blev en fiasko?

Kim Bisgaard Pedersen, teaterdirektør

Karriere

Læs om tidligere studerende, der er gået utraditionelle veje for at få en spændende karriere.

position, hvor man kunne ændre på nogle af de ting. Så de sidste to år har jeg forsøgt at give Horsens Ny Teater et mere ungdommeligt præg.

Målrettet kombination
Allerede da Kim Bisgaard Pedersen var på rustur på første semester, fortalte han sine medstuderende, at han ville være direktør for Horsens Ny Teater, når han var færdig.

– Det er en sjov historie, men det er meget tilfældigt, at det gik sådan, siger Kim Bisgaard Pedersen.

Derimod var det ikke tilfældigt, at han kombinerede musikvidenskab med økonomi. Han ville bygge bro mellem pengene og kunsten.

– At kunne tænke og tale som en økonom er meget vigtigt for at kunne arbejde sammen med alle de forbindelser, der skal til for at holde et koncerthus kørende. Der er nødt til at være en person, der kan få tingene til at spille sammen, og som kan transcendere lagene af folk, der forstår tingene forskelligt. Det har været mit mål. Og det virker. ■

Q&A

Hvordan blev du headhuntet til jobbet?

Jeg blev ringet op af nogle forbindelser, der kendte mig fra Horsens. De spurgte, om jeg kunne tænke mig at deltage i udskillelsesløbet. Samtidig havde jeg – da jeg var kandidat – meldt mig til mentorprogrammet cand.selv – cand.mentor. Jeg valgte Hans Hansen som min mentor, tidligere musikhuschef for Musikhuset Århus. Han så et lys i mig, og han kender alle, så det var et sammensurium af forbindelser, der gjorde, at jeg kom indenfor.

Hvordan bruger du din uddannelse i hverdagen?

Jeg bruger min faglighed: Alt, hvad der er købt ind hernede, har jeg booket. Cirka 80 procent af det er fra en "smørrebrødseddel": Birthe Kjær, Thomas Buttenschøn, Amin Jensen osv. De kommer flyvende ind i mailboxen, og jeg vælger, hvad jeg vil have. Man kan sagtens have en kvalitativ tilgang, også inden for en genre, man ikke bryder sig om. Det kan godt være, at jeg smagsmæssigt ikke er til Birthe Kjærs musik, men hun er bare bedre end Lis og Per.

De sidste 20 procent er ofte kunstnere, som jeg aldrig er blevet tilbudt. Dem finder jeg selv hos udenlandske bookere. Her sætter det virkelig sit præg, om jeg interesserer mig for musik og ved, hvad jeg har med at gøre.

TEATERDIREKTØRENS RÅD TIL STUDERENDE

- Man skal ikke vælge en uddannelse fra, fordi der ikke umiddelbart er job at få. Verden er i opløsning, så der er virkelig plads til at gå ud og genopfinde det varme vand.
- Det er vigtigt, at man gør sig nogle tanker om, hvorfor man studerer det, man gør. Hvad er sigtet med det? Hvad er det for en forskel, man vil gøre? Det er i øvrigt en god målsætning at have som studerende. Især hvis man har nogle underlige fagkombinationer, hvor det ikke giver sig selv, hvad man bliver.
- Få en mentor. Selvom man studerer, kan man række en arm ud mod virkeligheden. Hvad rører sig derude? Hvordan sælger man varen?

Peasants and capitalists

You'll find just as much prejudice at universities as anywhere else. But prejudice is only rarely a reflection of reality.

By Helge Hollesen

hho@adm.au.dk

Peasants, capitalists and arrogant students of medicine. At Aarhus University you can meet them all. Aarhus University contains more diversity than any other university in Denmark – there's teaching and research in everything from the human brain and educational theory to nanotechnology, Jesuits, soil bacteria and marketing. There are roughly 100 different Bachelor's and Master's degree programmes in the university's nine main academic areas, so of course there are plenty of different opinions and plenty of prejudice about other departments and faculties.

But is there any truth in all the rumours?

Can it really be true that the Faculty of Agricultural Sciences – one of the newest faculties at the university – is populated by silent peasants walking around in wellington boots? And are students of medicine just as arrogant and busy as people say they are?

Arrogant?

"We're definitely not arrogant. And even if we were, it would only be because we had good reason to be arrogant," laughs one of the teachers at the Faculty of Medicine as he jogs down the corridor. Actually he doesn't think that people at the Faculty of Medicine are busier than anyone else at the university.

"But we're probably pretty good at LOOKING busy," he continues, and is suddenly lost in thought.

"Perhaps that's why people think we're arrogant."

A group of students of nursing are in no doubt: students of medicine are definitely arrogant sometimes.

"As students we're all in the same boat, but lots of students of medicine don't even say 'hello' when we meet them in hospitals," says one nursing student. The others nod in agreement. And they don't think that the hospital staff have the same superior attitude.

Capitalists

A group of students are trudging slowly through the snow on their way towards the main entrance of the Aarhus School of Business (ASB). At first sight they don't look like highly focused, career-minded

capitalists – which is how other people at the university see them. But the foyer of the school, with a sign that reads "Careers Centre" and a colourful painting announcing "NASDAQ FOREVER", seems to indicate that there is actually some truth in the rumours you hear about ASB. And this impression is confirmed in the Careers Centre.

"Everything we do must have a direct and useful function in business life," says one of the consultants enthusiastically.

And in the canteen a 2nd-semester student confirms that the school focuses a great deal on careers.

"From day one we're encouraged to aim for a top management position in the business community," she explains.

On the other hand, it's hard to find any students dressed in a suit, tie or high-heel shoes – even though lots of people believe that this is the accepted dress code at ASB.

Peasants?

And what about the peasants in wellington boots?

Forget it! The students of agricultural sciences that UNivers met in their Trøjborg common room were actually pretty smartly dressed. Leather boots, converse shoes and one pair of high heels – but not a wellington boot in sight! And senior researcher Peder Klith Bøcher laughs out loud when he hears the rumour that researchers at the Faculty of Agricultural Sciences wear wellington boots.

"I can hardly remember the last time I wore a pair. Hardly any researchers would ever dream of wearing wellington boots in their offices," he says.

The idea that the faculty is populated with peasants leads the students into a lengthy discussion about how to define a peasant – thereby giving the lie to the idea that students of agricultural sciences never say much, as well. In the end a farmer's daughter brings the discussion to a conclusion.

"I reckon about two-thirds of the students have parents who are farmers – but that doesn't necessarily make you a peasant," she says.

And in fact you hardly ever see any of these students in a cowshed or pigsty – they spend most of their time in auditoriums and laboratories. ■

Danish Students: An International Perspective

Every year Aarhus University takes in around a thousand international students from a diverse range of cultural and educational backgrounds. As with any international student community, the question of integration with the indigenous student population often rears its head. I set out

to interview several international students from different countries about what they thought regarding their Danish counterparts in order to gain some insight into the way these visitors to Denmark view the natives:

By David Langran

Foto: Rør Lava Poiske/AU-foto

Name:
Valerio Giuffrida
Age:
22
From:
Catania, Italy
Studying:
Computer Science
Time in Denmark:
1.5 months

What were your impressions or expectations of Danish students before you arrived?

"A friend who lived here a couple of years ago told me I should come here because he thought Denmark was much more pleasant than Italy. He said the people were all really nice, but I think they're just like anyone else. He also told me they all spoke English, but I've found quite a few who don't – maybe I'm just unlucky!"

What is your impression of Danish students currently?

"I've found that those in my class aren't very talkative, and that they don't really interact with the international students. However, the Danes I've met at the bar and parties at my college have been the complete opposite – very friendly and sociable."

Are there any important similarities or differences between students in your own country and Danish students?

"Students in Italy socialise more during the week than Danish students do – Danes tend to save their energy for the weekends, when there are usually huge parties. Maybe everyone needs the week to recover from the weekend, which might explain why classes are less social here! Otherwise Danish students are more hard-working – in Italy a deadline is much more flexible than in Denmark!"

What do you think about relations between international students and Danish students?

"Maybe there's not that much mixing, but that might be our fault as well – you can't just blame the Danes."

Foto: Rør Lava Poiske/AU-foto

Name:
Natalia Escobedo
Age:
23
From:
Barcelona, Spain
Studying:
Biology
Time in Denmark:
6.5 months

What were your impressions or expectations of Danish students before you arrived?

"Blonde, blue-eyes – I knew some Norwegian people before I moved so I guess I thought Danes would be similar, but I've found the Danes to be a lot less open. Maybe I was just lucky with the Norwegians."

What is your impression of Danish students currently?

"I have mixed feelings about Danish students – on the one hand I'm dating one, but on the other I often feel like I'm ignored by the Danes in my class, and that they don't really try to socialise with the international students."

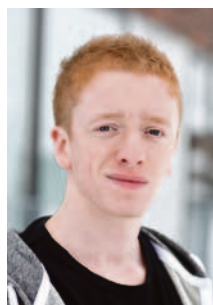
Are there any important similarities or differences between students in your own country and Danish students?

"There's a huge difference – Spanish students are much lazier, but maybe if we were paid to come to university like Danish students are then we'd be a bit more enthusiastic!"

What do you think about relations between international students and Danish students?

"There's not much interaction – Danes are nice once you get to know them, but it can be hard to reach that stage. It's difficult to build relationships when we don't really socialise!"

Foto: Rør Lava Poiske/AU-foto

Name:
Matthew Stephenson
Age:
21
From:
Aylesbury, United Kingdom
Studying:
Law
Time in Denmark:
6.5 months

What were your impressions or expectations of Danish students before you arrived?

"I didn't know that much about them before I came here, which was part of the attraction I guess. But some of the usual things I suppose – all tall, blonde, and good-looking!"

What is your impression of Danish students currently?

"I feel that Danish students are very hard-working – perhaps more so than students in England, but that might just be a difference between the universities rather than the countries. Danish students also seem to pay closer attention in class, but perhaps this is because they have to study in English in my course. Socially-speaking, I don't believe that Danish people are cold like the stereotypes say – I've found them all to be very friendly."

Are there any important similarities or differences between students in your own country and Danish students?

"Like I said, I guess Danish people seem to be more diligent than students back home, but this could be due to reasons other than a national difference. Talking about the Danes more generally, I think we share a similar drinking culture! Otherwise there seems to be more mutual respect amongst Danish people, they're more trusting of each other."

What do you think about relations between international students and Danish students?

"Maybe the two groups don't mix naturally, but that's true everywhere. As I said, I've got on with them really well once I started talking to them."

AARHUS UNIVERSITET

"Stemning bliver altid meget hektisk nervøs."

Læs om fyringer side 3

UNivers

STUDENTER-
SIDERNE

Dit UNivers

Som studerende får du nu dine egne sider i universitetets nye avis, *UNivers*. Her kan du i hvert nummer læse om alt fra festlige uni-arrangementer til temaer om de mere seriøse sider af studielivet. Du kan også få inspiration til din karriere, lægge et par centimeter til din nicheviden, når andre studerende udfitter forskerne om alverdens spørgsmål, eller bare vælge at bruge to minutter af din frokostpause på avisens egen tegneserie. Det er helt op til dig.

UNivers er for alle og skal samle hele Aarhus Universitet. Derfor vil du i resten af avisen også kunne læse artikler, der henvender sig til personalet. Men du vil også se historier, der går på tværs og binder sammen i fællestemaer - og du vil opleve en debat, der forhåbentlig giver dig lyst til at bringe dine holdninger på banen.

Har du kommentarer eller forslag til forbedringer, er du altid velkommen til at sende en sms (2338 2221) eller skrive en mail (univers@au.dk).

UNivers udkommer hver anden mandag. Velkommen og rigtig god fornøjelse.

VELKOMMEN
TIL
STUDENTER-
SIDERNE!
UNivers laver
særlige sider til dig.

Rebellen blev teaterdirektør

Kim Bisgaard Pedersen kombinerede musikvidenskab med en overbygning i økonomi. Det utraditionelle valg resulterede i et job som teaterdirektør. Se hvordan på **SIDE 22**

Svært at være på tværs

For mange regler og for meget bureaukrati lægger en dæmper på tværfagligheden på AU. Studietema om de udfordringer, du kan møde, når du vil kombinere tværfaglige elementer i din uddannelse.

SIDE 17-18

Sådan er de andre!

Humanister er verdensfjerne, og på Handelshøjskolen går de kun i stiletter og jakkesæt. *UNivers* har undersøgt fordommene på AU. Se, hvad vi fandt frem til, og få forklaringen på, hvorfor vi ikke kan undvære de stereotype forestillinger om hinanden. **SIDE 11-13**

